

“ถ้าข้าพเจ้าจะต้องตัดสินใจว่า เราควรจะมีรัฐบาลโดยปราศ
จากหนังสือพิมพ์ หรือมีหนังสือพิมพ์โดยปราศจากรัฐบาล ข้าพเจ้า
ไม่ลังเลใจเลยแม้แต่แต่นิดเดียวที่จะเลือกเอาประโยชน์ทั้ง”

หนังสือพิมพ์ "ไท-สัปดาห์" เป็นหนังสือพิมพ์ที่ถือกำเนิด
เกิดขึ้นในยุคที่ประชาชนกำลังสนใจในการขยับการเมือง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งกำลังสนใจในงานของรัฐบาลทหารแบบแปลก พิสดารความ
เห็นเวลา ๔ เดือนเศษมาแล้ว แก่นงานของรัฐบาลจอมพล ป. นั้นเป็น
ไปอย่างไร เห็นะไม่ว่าเป็นทั้งพูดใน "หนังสือพิมพ์" นิตย เพราะ
เขาพูดกับทั้งพระเมรุ ตลอดจนทวยบ้านทวยเมืองเขาพูดเพื่องแล้ว
(ไม่ได้อ่านมาดอง ยอวังคุดคู้ยักฮือ) เพราะเหตุเขานั่นเอง ถ้ารัฐ
บาลได้เข้ามาบริหารงานของชาติบ้านของเขาก่อนนะ... ข้าพเจ้าไม่ถื
เลใจเลยแม้แต่นิดเดียวที่จะเลือกเอาประโชติผล"

การเลือกผู้แทนราษฎรนั้นวันหนึ่งได้เข้ามาทุกที่ บรรดาพรรคการเมืองต่าง ๆ ได้โฆษณาหาเสียงกันทั่วไป ทั้งที่เข้าไปถึงภายในวัดโพธิ์พระจันทร์ขึ้นกับสมาคม การหาเสียงของแต่ละพรรคเป็นไปอย่างเปิดเผยว่า "สุดเหวี่ยง" กันเลยทีเดียว แต่เพราะไม่มีพรรคไหนกล้าพูดว่าพรรคการเมืองหรือลัทธิของใคร ๆ หนึ่งพรรคหนึ่งประกาศใช้ระบอบ "นั่งเลียด" คงจะประมาณสำหรับพรรคนี้ไว้ก่อนทั้งหมดถึง ๔๐ ล้านบาท (มากกว่าที่ธนาคารชาติยุโรปมี ๓๖ ล้านบาท และน้อยกว่าเจ้าเงินชื่อนาน ๑๐๐ ล้านบาท) เพื่อ "กวาดต้อนเสียงประชาชน" ทว่าชาวตลาดกรู ในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ค.ศ.

[illegible]

เรือนแถวท้าย “นักร้องโต” ^๕อยู่ใน “ไท-สัพดาห์”
^๕ตยบแล้ว ในสารคดีการเมืองพลกพัฒน์ เช่นในโคก ‘ถั่ว ลำแหง’

៖ សិល្បកាហ៍

ฉบับนี้... เขามาแล้ว! อย่างที่เขาพูดกันว่าไม่ใช่ว่าทะเลใหญ่
นั้นลึกโถมโถมพาเราไปเลย แต่เขามาแล้วนะ นั่นคือ วลีชัย
เศรษฐบุตร เจ้าของกิจการมกค้ายานยนต์ชื่อดัง มาหาพวกเราได้
ตั้งฉายาไว้กับท่านผู้อ่านทั้งเคยและไม่เคยฟังเลย เราว่าน่าจะแม่นๆ
ซึ่งมากไปก็ด้วยทิวาวรรณการเมืองและสังคมกันเห็นชอบแล้ว เรื่อง
ของวลีชัย เศรษฐบุตร นั้นแต่กระป๋องยี่ห้อคนน่าอัศจรรย์ยิ่ง
แต่ที่เห็นชอบเมื่อหลายวันในกรรพชาตินักก.

เราทั้งสองตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อบกพร่องของเราของ "ไซ-บาเดล"
ซากศพไปโดยนัยนี้ นั่นเป็นเพราะเราทั้งสองกลัวเสียงร้องของ
วิลสัน เกสซูนูว โดยก่อนเพราะมีดนั้นจะไม่คงคามสัจฉา รว
ไว้โดยนัยนี้ "ไซ-บาเดล" หมายความว่า "ที่เค็ด" อย่าง "สามะคัย"
ที่แก้ว.

“เลอติสสัง” (คนสอง) ของวรมัญญ์ วีระเศวญ์ การ
 ให้ความรู้กับประชาชนนี้ ก็สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “ความรู้
 คือชีวิต” ความจริง “งานชิ้นสุดท้าย” ของนักปราชญ์ของโลก
 ไม่ว่าจะเป็นเลอแนร์, เซสซีย์, สแตนลีย์ “ฮอปปี” มักจะเป็น
 วรรณกรรมที่โลกมิได้ ก็เพราะงานของเขาคน “เลอติสสัง”
 ของวรมัญญ์ วีระเศวญ์ ก็เปรียบ “วรรณกรรมที่เขามิได้”

แล้ว คำว่า "นักเลงธนพาด" ก็ "นักเลงโต" ก็ดูเหมือนกันหมด
 ชูชิ่งชุกๆ เป็นเล็กล่อไรๆ กลายเป็นนักเลงความแสบนักไปก็ได้อะ
 "เชษฐา" ระบบนักเลงไทย เค้ามีความหมายอันสูงส่งการกระทำผิด
 มีเกียรติพิเศษ ใครหัวมันใครหัวมันหัวชกหัวชก เค้า ศรัทธา
 ชอบตีกันตามราวๆ ผู้ที่หัวมันชนะการต่อสู้เคยมีการบอกกันและปรับ
 ปราบ ใครหัวไม่ใคร่เท่ากันอยู่แต่ผู้สูงใหญ่ๆ เลยไม่ปรับ แล
 ใครหัวไม่ใคร่เท่ากันจะเกิดสนทนกันขึ้นมาหลายปีแล้วจึงลงสนธิ

บัญชี วิจารณ์มา ..

ขอให้หามาตรา ๑๐๔.

เรียน บ.ก. โท - สปีคส์

ผมหนึ่งตอนรับว่า สมคิด น.ส.พ. ของท่าน เหมือนหลักคิดผม ผมอยู่ไกล จ.ว. มันเย็น
อับ ๆ ก็โอบแมส ผมคิดค้นขึ้นรวมจ.ว. มาคอรีนที่ น.ส.พ. มาอีร์นแรก ผมชอบมากก็คือบท
ความ "งานใดคืน" ของเพนออกโล่ ตอนที่ ๒๖ นั้นว่าถึงนักเขียนทุกที่ เพื่อก่อนให้คิดรับ แต่ว่า
คงจำเป็นผมที่นำใจ แต่ผมอยากจะทำอย่างว่า บทวิจารณ์หนึ่งคุณที่ยังทำให้ผมไม่ทราบได้ คุณลอง
วิจารณ์มาดูผู้คิด ๆ รับ ๆ เปิดคอรับนั้นจะได้ใหม่ครับ ที่เขาว่ากันว่าโทษจากสภาอ ก็มักจะดู
คิดส่งข่าวจากผมส คือเปิดรับ (แนบปลัด) กันใหม่ เขาที่เขาไปใส่ที่เมืองนอกดังนี้ คุณจะจัดการ
เปิดคอรับนั้นได้ใหม่ครับ ผมคนบ้านนอกจะได้อ่านข่าวพิเศษบ้าง เพราะผมเชื่อว่า บ.ก. น.ส.พ. นี้
วิจารณ์ไม่เกรงอิทธิพลใด ๆ อ้อเพื่อน ๆ ผมเขากับอภิวัดผมกลับจากเมืองนอกแล้ว เขาอยาก
ถามว่า ไปลิคอเมริกา กันไปลิคไทย วิธีสำเนียงงานมีผิดรอนต่างกันใหม่ครับ คุณสภักดิ์กรุณาเขียน
บ้างในเมื่อโอกาสเหมาะ ในที่สุดนี้ ผมขออวยพรให้คณะ น.ส.พ. นี้ จะมีความสุข ความเจริญ และ
ปราศจากโรคระบาดตลอด ๒๕๐๐ และโดยเพราะอย่างนี้ จึงห่างไกลจาก ก.ม. สักกะจะเอาตามาตรา
๑๐๔ อย่าได้เข้าไปใกล้ในคณะของท่านอยู่.

ขอแสดงความนับถือ.

พิชัย ชลสิทธิ์

คือยังน่าจะครับผมจะเอาให้คุณฟัง เรื่องมันว่า "งานใดคืนของพินเอก
ไชย" ชัย ผมมองว่ากำลังพินพินชิตี ถ้าเพิ่มขึ้นเรื่องอื่นก็จะถูกเขียน (คคขอบ)
ไป ทำผมคิดว่ากับเพิ่มเรื่องอื่นไม่ได้เพราะ "งานใดคืนของพินเอกไชย" ก็จ
ต้องถูกเขียนเข้าไปเหมือนกัน เรื่องหนึ่งๆ มวยๆ ผมจะบอก "นายเขม" ให้
ลองชมอย่างว่าดู ที่นเรื่องไปลิคผมครับ ผมว่าไปลิคไทยกับไปลิคอเมริกันก็
พอๆ กันนี้แหละ แต่ใครจะ ระบุแรง ยิ่งกว่าใครมันแล้วแล้วแล้วไปลิคเอง ถ้า
จะพูดถึงความเขมรนั้น ผมว่าไทยเรานี้เขมรแล้วและร้อนกว่า เขาอยู่ใกล้ๆ กันเอา
ละโรมานานก็ไม่รู้จักผมใจจริง ๆ ของคุณครับที่ขอให้หามาตรา ๑๐๔ ห่างไปผด
๑๐๔ หวังใจครับ!

"m-m"

ไข สปีดดาท์

วันที่ ๑๑ ฉบับที่ ๓๐๑ ฉบับที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐

หน้า	
๕	รูปและวิจารณ์
๕	โดย V.2. แก้ว โกเมส, เทวิน, ปิยะศักดิ์
๕	บทวิจารณ์การเมือง
๕	โดย "คราวนี้"
๑๐	เลือดสีแดง
๑๐	โดย "รวมมิตร" วีระธรรม
๑๒	เรื่องสั้น ๆ
๑๒	โดย ภาพพจน์
๑๔	งานใดคืนของพินเอกไชย
๑๔	โดย เนตร เขมะอิน
๑๕	ชีวิต
๑๕	โดย เรือง รมณี
๑๖	แต่คุณอยู่... มาอีร์นแรก
๑๖	โดย วิสิษฐ์ เศรษฐวร
๑๗	เลือดสีเงิน
๑๗	โดย สด ธรรมโรวิท
๒๐	ในสนาม
๒๐	โดย "นายเขม"
๒๑	เบื้องหลังกองพลนักเลง
๒๑	โดย ก้าว คำแหง
๒๒	ข้อสังเกตในอเมริกา
๒๒	โดย มร เวียงไธ
๒๓	วิทยากร
๒๓	โดย "ตามม"
๒๔	จากระเบียงพรรคการเมือง
๒๔	โดย แก้ว นิรันดร์
๒๕	แปรสัณฐานเพื่อเรนซ์
๒๕	โดย บรรพต สิงห์พันธ์
๒๗	เรื่องหนึ่งๆ
๒๗	โดย แดง พิศนรรณ
๒๘	ละคร
๒๘	โดย ศ. วรรณโร
๒๘	ออกอากาศ
๒๘	โดย คมศักดิ์ พันธุ์
๒๘	ภาพล้อการเมืองและสังคมฉบับนี้
๒๘	โดย พันธุ์, ภากร, ลอยด์, ในหน้า ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๓๙, ๔๐, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕, ๔๖, ๔๗, ๔๘, ๔๙, ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๕, ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๕๙, ๖๐, ๖๑, ๖๒, ๖๓, ๖๔, ๖๕, ๖๖, ๖๗, ๖๘, ๖๙, ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑, ๘๒, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๘๖, ๘๗, ๘๘, ๘๙, ๙๐, ๙๑, ๙๒, ๙๓, ๙๔, ๙๕, ๙๖, ๙๗, ๙๘, ๙๙, ๑๐๐

เพราะว่ามีการเลือกตั้งในบางครั้งผู้ใดชนะ
นั้นเสียงเพียง๒๐พันก็ชนะไปแล้วก็มี
เหตุนี้จึงจะชนะเพียง๔คน อีก๕คนหลุด
ออกไป เมื่อเรารู้ไม่ได้การประชุมคณะ
รัฐประหาร นายทหารผู้หนึ่งนั่งอืด
ในต้นตอของพล ขอให้เลือกรัฐมนตรี๔
คน นี่ผู้แทน อีก๕ หลุดออกไป แต่ให้
สมาชิกรัฐประหาร ๒ คนจึงสมควรได้รับ
เลือกตั้งด้วย กล่าวกันว่า อดีตเด็มนั้น
นั้นจนพลถึงกับน้ำอ้นก็เคย.

การมีสมาชิกเป็นพวกเป็นพวก
ถึง๑ ล้านคน เปรียบได้กับขี้มั่วค้าย
อันนี้ วิชยโกวิทไม่ตก แค้นตามเหตุผล
ที่โกวิทถามเช่นนั้นขี้มั่วเริ่ นึกคิด
นำกลั้วจะเป็นขี้มั่ว ค้าย ที่สร้างกวีอู
อยู่จรรพคานเอง ถึงจะเป็นขี้มั่ว ค้าย
ก็ผิดพลาดมากก็มากแต่หัวเลขาเท่านั้น
เอง ไม่ค่อยถูกใจ โกล เมืองนาย คง
อวยยศ ไข่ถูกที่สนามหลวงมีคนไป
ฟังมากมายถ้ายคน ใครๆก็เห็นด้วย
ตามใจว่า มากกว่าวันเพ็ญมาพลเผ่า
พูดที่สนามหลวงก็คล้ายกับขี้มั่ว แต่
ในวันเดียวกัน ของพลก็ได้รับวชิ
รงานจากถูกนั้นว่า “ไม่มากพอลกัน
มีผิดน้อยเท่านั้นเอง” แต่มีผู้ว่า
การไปรายงานว่า มีคนไปฟังมาก
เหลือเกินจึง รมพลจึงไปเฝ้าทูล
ถามว่า “โอ...” แล้วก็หัวฟัด
หัวเหวี่ยงลูกน้องคนนั้นว่าไ้แต่สอ
พล จอมพลไม่สละบั้นก็เดียว
หรือว่า ๑ ล้านคนนั้นอาจมีสภาพ
เหมือนลูกน้องที่รายงานสอพลอนั้น
นั้นบ้างก็ได้. ▲

V. 2.

บ้านของเขา

ไอ้เจ้า เหวอไว้ให้กอดตัวไว้

พระ เจ้าชาอุทพระที่ ออ.

นโยบายตะวันออกกลาง
ของสหรัฐอเมริกา เพื่อสกัดกั้นการรุกราน
ของคอมมิวนิสต์ ทางกลุ่มประเทศ
อาหรับ ประสบความสำเร็จในขั้น

นับถือ—เจ้าอาหรับ! ทำไมจะไม่นับถือ อ้อ!!

แรกด้วยการเกลี้ยกล่อมให้เขาตอบเป็น
ซึ่งเป็นประเทศอาหรับที่มีความสำคัญใน
ทางยุทธศาสตร์ ทางตะวันออกกลาง
เป็นพวกเดียวกันได้ พระเจ้า ชาอุท
กษัตริย์แห่งซาอุดีอาระเบีย ซึ่งเสด็จไป
เยือนสหรัฐอเมริกา ในฐานะแขกเมือง
เมื่อสัปดาห์ก่อน ตกเป็นเหยื่อแกลล
ลาร์ที่ประธานาธิบดี ไคเซ็นเซวรี ยืม
มาล่ออย่างคั้นไม่หลุด พระเจ้า ชาอุท
จะได้เครื่องอาวุธยุทธภัณฑ์ ซึ่งมีทั้ง
เครื่องบินไอพ่น และรถถังของอเมริกา
อย่างมากมาย มาไว้สำหรับต่อต้านภัย
คอมมิวนิสต์ ซึ่งคิดเป็นมูลค่าถึง ๔๐
ล้านดอลลาร์ เพ็งแค้นคอมมิวนิสต์
ได้ เจ้าชาอุทที่พวกลักดาทางของเขาได้
อาระเบียต่อไปอีก ๕ ปี นอกจากนี้ทำ
คัมภีร์ ซึ่งยังไม่ทราบจากฐานพหุภาค
แห่งนั้นนัก ยังจะได้รับการปรับปรุงให้
ทันสมัยอีกด้วย การได้ซาอุดีอาระเบียไว้
เป็นพวกด้วยครั้งนี้ เท่ากับว่าสหรัฐอเมริกา
ได้เปรียบสภาพโซเวียต อย่างค
งทางด้านยุทธศาสตร์ ทางภาคตะวันออก
กลาง เพราะได้ฐานพหุภาคเพิ่มเติม
ขึ้นอีกแห่งหนึ่ง จากจำนวนที่มีอยู่เดิม
รอบทวีปเอเชียแล้ว.

พระเจ้า ชาอุท ทรงเป็นกษัตริย์
สมัยบูรณาญาสิทธิราชย์ ของประเทศ
ทะเลทรายอันร้อนระอุไปทั่วเขาวงกต
มีเนื้อที่เกือบหนึ่งในสาม ของสหรัฐเม
ริกา และมีประชากรชาวพลเมืองเพียง
๖,๕๐๐,๐๐๐ คนเท่านั้น เขาได้เคย
ตั้งอยู่บนแหลมอาหรับ ระหว่างทะเล
แดง และอ่าวเปอร์เซีย ทางทิศตะวันออก
ของอียิปต์ และทางใต้ของอิรัก
นับตั้งแต่ไคเซอร์วิลเฮล์ม พระเจ้า
ชาอุท ทรงเป็นกษัตริย์สมัยที่แรกแล้ว
เช่นเดียวกับกษัตริย์สมัยที่หลาย และ
เป็นกษัตริย์ผู้ขึ้น ก่อตั้งสถานเอกอัครราช
ทูตแห่งแรก ที่กรุงปักกิ่งในกรุงวาช
มิงกิงเมื่อปี ๑๙๕๓ ได้ไม่นาน พระ
องค์ก็ประกาศว่าจะต้องยกอธิปไตย
ให้แก่สหภาพโซเวียต ทรงให้ความ
สนับสนุนแก่ กามัล อับเดล นัสเซอร์
ประธานาธิบดีอียิปต์อย่างเต็มที่ ในการ
เป็นปฏิปักษ์ ต่อกลุ่มประเทศตะวันตก
ทรงใช้จ่ายเงินทองที่ได้มาจากการขาย
น้ำมันเชื้อเพลิงใน การจรรโลงสิ่ง
เสริม “ลัทธินัสเซอร์” และปลูกฝัง
“ลัทธิความเป็นกลาง” ให้เจริญ
งามในรัฐอาหรับต่างๆ ทรงเป็นผู้

เห็นอย่างออกหน้าออกตาในอันที่จะทำ
ลายสัญญาแตกแยก ซึ่งมีอิทธิพลเป็น
หัวเรี่ยวใหญ่ และถูกนัสเซอร์ต่อต้าน
อย่างเปิดเผยเพราะเห็นว่าเป็นการเพา
ลัทธิจักรวรรดินิยม ได้กลั่นพันกัน
ขึ้นมาอีกทางภาคตะวันออกกลาง เมื่อ
นัสเซอร์เข้าปกครองอียิปต์ เมื่อเกิด
กรกฎาคมปีกลาย และอังกฤษผู้ฝรั่งเศส
ร่วมกันกักเงินทองของอียิปต์นั้น
พระเจ้า ชาอุท ทรงว่า “ข้าพเจ้าขอ
อภัยอย่างเต็มที่ และได้สั่งเงินไปให้ทาง
กรุงไคโรไว้แล้ว ๑๐ ล้านดอลลาร์ด้วย.”
แต่ถึงกระนั้นก็ตาม, พระเจ้า
ชาอุท ทรงมีความสัมพันธ์อันดีกับประ
เทศตะวันตกอยู่อย่างเข้มแข็ง. ก่อนหน้า
ปี ๑๙๓๐ เขาถือครองบัลลังก์เป็นอาณ
าจักรที่ล้าสมัย ทางโลกความเจริญมี
รายได้เข้าทั้งพระคลังที่หนึ่งเพียง ๑
ล้านดอลลาร์เท่านั้นเอง ซึ่งส่วนใหญ่
ได้มาจากภาษีเรียกเก็บเอาจากชาวสุ
ลิมาซึ่งได้พระรัตนวงกรมกะ ครั้นต่อ
มา เมื่อรัชชนันท์นั้นเปลี่ยนนามอริ
กษัตริย์ที่อเมริกาขึ้นเจ้าของ เริ่ม
ทำการชุกชุมแห่งนั้นมัน อันมหาศาล
ในดินแดนแห่งนั้นนี้ เขาถือเอออดี
กลายเป็นประเทศมหาเศรษฐี

ระว่าง—สัปดาห์แรก !

ไท-สิปดา

เป็นงานที่ทางรัฐบาลได้กำหนด เป็นภาระ
เสริมผลอันเป็นการให้มาซึ่งรัฐธรรมนูญ
ความระบอบประชาธิปไตยนั้น งานทั้ง
ถ่วงอันเป็นงานที่หนักไว้อย่าง ไทใหญ่ ไท
ไทพาราเคนไปด้วย "ผู้รับผิดชอบ" ไป
ร่วมงาน.

จากการที่ผู้รับผิดชอบนี้ ไปร่วมงานนั้น การ
ผลักดันให้ตั้งพรรคประชาธิปัตย์ คงจะหนัก
เหลือเกิน นับแต่การตั้งพรรคนี้ ไปจนถึงเมื่อ
พรรคนี้และของมีอำนาจ แต่สำหรับในปี พ.ศ.
๒๔๘๕ นั้น ตัวรองคนนั้นเมื่อในใจว่าควรได้ลา
ออก เราจึงต้องลาออก พะระวง เป็นตัวรอง
ประจำเป็นของ จ.ว. อนุมัติ ได้ตั้งโอกาสเข้าช่วย
เหลือผู้ประพฤติกุศล และในขณะเดียวกันก็
ข้อปลดปล่อยในตัวเสร็จรวมแล้วเป็นวันหนึ่ง.

การได้ลาออกและในที่สุด

ลาจากกลายเป็นทุกข์ ของพลตำรวจ
จันทร์ พระสงฆ์เกิดขึ้นในตอนที่ของ
วันที่ ๒๒ ธ.ค. ๒๔๘๕ เวลาประมาณ ๒
น.เศษ ขณะนั้นข้าราชการอยู่
รถเก๋งนั่งมาข้างคนที่ไม่ใช่เขาอีกคนไม่
เสียงสนั่น ผู้คนมาในรถนั้นนั่งทัก
เป็นชายและหญิงคู่ ดรรชาลี จาก

หน้าของตำรวจและข้าราชการของพล
มาซึ่งประจำตำรวจ คนหนึ่งทักว่า.

"เราอยู่ไหนประจำอยู่ไหน"

นั่น พลตำรวจทักว่าคนทักกัน
ขณะนั้นเป็นเวลาค่ำ คนไม่ค่อยพูด
พลัน เมื่อสิ้นเสียงสนั่น ข้าราชการไป
ยืดอกถึงคำพิชัยเป็นครั้งแรก. ข้าราชการเหลือ
ผู้ทักเรียกสลับสับ แต่ทว่าเครื่องระ
กัณยของขี้เกียจที่ร้ายนั้นเมื่อไปด้วย
สายสลับและเพชรกับแหวนพราว หะ
แรกเข้าใจว่า เป็นเป็นการช่วยพิทักษ์
ทรัพย์ให้ เขาจึงการออกแหวนจากนิ้ว
สร้อยคอออกออกขยับใส่ในกระเป๋าลำ
ส่งโรงพยาบาลรายงานเหตุให้ นาย
ทราบ.

ถ้าเป็นในทางตรงกัน ทางนั้นของพลตำรวจ
จันทร์ก็กลับสิ่งเปลี่ยนเป็นรอยยิ้มเขาทั้งในบรร
ดาเพื่อนปลื้มด้วยกันที่เห็นผิดสลับสับเมื่อของพล
จันทร์ไปของแล้ว พล.จ. จันทร์ก็การใจ. คือน
ไม่มีใครทราบ ว่า เหตุที่ของพลตำรวจ
พล.จ. จันทร์นั้นคืนมาไม่ได้ยังไร บางคนคาดคิด
ว่าไม่ถูกต้องกับเมื่อครั้งถูก "ฉ้อโกง" บ้าง

แต่แล้ววาระสุดท้ายของชีวิต "ลาภลอย" ก็มาถึง
ทางเข้าที่ห้องบางพร ข้าราชการ เจ้าของทรัพย์
ได้ไปเข้าค่ายจำลองตำรวจแบบแรกพบ วันที่
ประมาณปีที่หนึ่งปีแรกอย่างจริง ระเบียบและ
เพระ สร้อยคอที่ใส่ไปเพื่อในนามขึ้นหาไป
คิดเป็นรางวัลแบบเดิมเป็นเงิน ๖๖,๔๐๐ บาท ไม่
ทราบคุณผู้รับผิดชอบลาไป จุดจบชีวิตการเป็น
ความได้ ๆ บาทจึงลงมือในที่สุดของพล
ฐานและ การรวมรวมจึงแจ้งเข้า พล.จ. จันทร์
เป็นผู้ทักทรัพย์ ของประจำขี้เกียจประหลาดการ
กรรม. เขาจึงถูกกล่าวหาว่าฉ้อโกง.

วันสุดท้ายนั้นมาถึงเมื่อวันที่ ๕

ก.พ. ๒๔๙๐ ศาลฎีกาพิจารณาคำ
ว่าารกระทำของเขานั้น สมควรระ
โทษไว้โดยหนัก เพราะรับราชการ
เป็นตำรวจแต่ทำสิ่งเลวร้าย จึงพร้อม
กันพิพากษาให้จำคุก ๓ ปี และรับ
สภาพพลกโทษไว้จาก ๒ ปี ของ
กลางคืนเข้าทัณฑ์. ▲

"ขี้สัดัก"

จากโรงขัง

ผ่จากคุก.

ท่านผู้นั้นที่เคยอ่านข่าวในหนังสือ
ตีพิมพ์ตลอดเรื่อยมาจะจำกันได้ว่า

เมื่อครั้ง ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒
จากนั้นก็ไปให้พวงมวกจากของ
สลับไปด้วยได้เคยเป็นข่าวกริ้วกราวมา
แล้วครั้งหนึ่ง. เหตุก็เกิดจากพิพากษา
และในคุกในขังพลกษัตริย์นั้นขึ้นที่พระ
ทัยของในหลวงในเวลาเมื่อครั้งผู้ใดที่พระ
นั้น ข้าราชการที่ไว้ชื่อ เช่นถูกขังเมือง
คำถึงท้าวท้าวไปด้วยและ ก็ถูกพิพากษา
หลายต่อหลายอย่าง ในเมื่อมีคนมา
แต่ทั้งนี้ทั้ง ก็กลับคืนมาสู่การหาว่าเป็น
พวกฝ่ายเอกที่หนึ่งนั้นแล้วจากขัง แต่
เหมือนพวกและจะถูกเพิ่มเพิ่มมากขึ้น
ในขณะนั้น.

และกับข่าว "ผ่จากคุก" ที่
พวกคนขังมีเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ก็คือ
นับว่า เป็นเหตุการณ์ที่น่าสยดสยอง
ครั้งหนึ่ง ซึ่งทั้งผู้ที่ถูกขังทุกคน
ในการกระทำของมนุษย์ไทยครั้งนี้ ก็
เหมือนกันเมื่อ ๒ ปีก่อนอย่างไม่มีผิด
กันเลย กล่าวคือเกิดขึ้นเพราะหวั่นเมื่อ
ถูกตีไว้ด้วยแล้ว ก็จะถูกค้นข้อ
จากนั้นผู้ว่าราชการในไทย ก็จะมีค
กักขังที่คุกตลอดจน ลงมาหาทางออก
กันนั้นงานราชการของ สเสร็จแล้ว
ควักเอาขังไปใส่ และท้าวไปตลอด
จนกระทั่งของขังก็ไปออกครั้งหนึ่ง.

แต่คราวหลังนี้ (นกรับรู้)

ปรากฏว่า มนุษย์ไทยเอาเครื่องไป
ไม่ทัน เพราะมีเงินมีคนมาเห็นเหตุ
การนี้เสียก่อน (หรือก่อนเอาไปหมด)
และที่นำขังมาที่คุกก็คือมนุษย์ ว่าพวก
นั้นเอาเอาแต่หญิง และเอาพวกที่
รกรักก็ไม่ได้สักรายเดียว จึงมีแต่คำ
สนิมฐานกันว่า มนุษย์ไทยทำพวก
เอาไว้ทำขายเสียที หรือมาขังก็เหมือน
พวกผู้ชายผู้ไร้อกอย่างหนึ่ง ส่วนที่
ขังไม่ได้เห็นพูดกันว่า ผู้ว่าใช้คนเพียง
คนเดียวเป็นผู้ทำการสำเร็จเรียบร้อย
ระคิดคามได้จำพวกเจ้าว่าพวกท่านผู้
ทั้งถูกทลายเมื่อ ก็อันเรือนแล้วคร
ทั้งระวางนี้. ▲

"นักสืบ"

"คุค! อุดสาห์หนัด"

บทวิจารณ์ โดย..... "ศราภย์"

การเปลี่ยน

ภายในประเทศ.

ก่อนในการณรงค์หาเสียง: เมื่อโรเบิร์ตแมสซิง นายกรัฐมนตรี

ออสเตรเลียนมาปราศรัยหาเสียงการเลือก

ตำแหน่งครีตสมัย โหม้พวกอนธพาลเข้าไปก่อความวุ่นวายโดยสังเวยชีวิต
ทั้งพระพรหมทั้งพระนาคชูปอยู่กัน ที่ออสเตรเลียเขาจะมีระเบียบอยู่ว่า จงระมัดระวัง
การณรงค์หาเสียง ผู้ใดกระส่งเสริมหรือกระทำการอย่างใดก่อนการไปให้ผู้ฟัง
ปราศจากสมาธิในการฟังไม่ได้ เพราะก่อนที่พลเมืองจะเลือกผู้ใดนั้นเขามี
สิทธิที่จะฟังกรรมและนโยบายของผู้คนนั้นให้เข้าใจก่อนแท้ ดังนั้นถ้ามีผู้ขวาน
ไม่ใช่ว่าเป็นการเลืดยหาแต่ผู้ปราศรัย แต่เป็นการเลืดยหาผู้ฟัง จึงเป็น
หน้าที่การวางสัทธิฐานที่ควรปฏิบัติของผู้คนทั้งสองฝ่ายพลเมืองเข้าด้วยกัน
และการที่ผู้ก่อความวุ่นวาย เป็นการไปให้ผู้ที่ผู้ปราศรัยเกิดเป็นความวุ่นวายได้
คือการทิ้งเวลาจากที่ผู้ก่อความวุ่นวายออกไป เมื่อแมสซิง เห็นเข้า ในฐานะที่คว
บาลตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีอยู่ด้วย จึงระงับให้ตำรวจปล่อยผู้คนนั้น และเชิญ
ให้เขาออกปราศรัยหรือออกนอกไป แต่กระพุกปราศรัยนั้นว่าพวกอนธพาลจะ
หยุดก่อความวุ่นวายแห่งองพวกผู้ฟังที่กระห่มระเล่่งงาน เพราะมาทำลายสมาธิ
ของเขา พวกอนธพาลก็กลัวไปเอง.

พวกอนธพาลเหล่านี้ไม่ใช่พรรคการเมืองใดสิ่งมา เพราะพรรค
การเมืองทุกพรรคไม่ทำเช่นนั้น คียว่า เขาไม่ชอบให้ผู้สมุแทนทำเขา เขาก็
ไม่ทำกับผู้อื่น เป็นมารยาทของนักการเมืองที่ดี จนพาลก็ไปกระชกในการ
ปราศรัยนั้นก็มีเอกชนโดยเหตุที่ที่ไม่ชอบนโยบายพรรคการเมืองนั้น ระวัง
ลิดีชั่วร้ายไว้ไม่ให้ยุ่งกับพวกอนธพาลธรรมดา ไม่ให้พรรคการเมืองใดจ้าง
อนธพาลทำเช่นนั้น เพราะพรรคการเมืองส่งนักพิริว โอดิยะที่ระไม่ยอมยกบน
อันธพาลมาเลือกกลับเป็นพรรคของตัว แต่ถ้าระสอยถาผู้ปราศรัยโดยวิธี
สุภาพหรือเลืดยหาหมายตามในขณะนั้นย่อมเป็นสิทธิของผู้ฟังที่จะทำได้.

เราคิดว่ามานานแล้ว เมื่อมีการพูดที่ห้องสนามหลวงหรือที่
ต่างที่ทั่วๆ มีผู้เลอหลายคนมาทักก่อนถามว่า เล่นสิ่งใดไปทำไมก็ถามก่อน
ข้างที่เอกละเลืดยหาผู้ปราศรัย บุคคลเหล่านั้นไม่ใช่มารโดยเหตุที่เช่นชนอันธพาล
ฝรั่ง แต่ทั้งมารโดยพรรคการเมือง หรือผู้สมุแทนที่ระแกล้งออกฝ่ายหนึ่ง หา
ได้ก็คิดว่าทำการทำเช่นนั้น เป็นการทำลายเสรีภาพของมนุษย์ในการพูดการฟัง
ซึ่งถ้าว่าไปแล้วลิดีชั่วร้ายของมนุษย์ และเป็นการกลั่นแกล้งกันซึ่งทำนอคม
พล เป็ญุสงคราม ที่เข้ให้มีการพูดได้ก็ห้องสนามหลวงเท่านั้นเองได้เปรียบ
ก็กรุงลอนดอน.

ครั้นมาเมื่อวันที่ ๒ เดือนนี้ เราได้เห็นกับตาและที่พรรคประชา
วิชัยไปปราศรัยที่ห้องสนามหลวง อันมีคนล้นหลามเนืองแน่นเกือบแสนคน
มีเด็กหนุ่มแหวกคนเข้ามาจากหลังสี่พิมพิลาชฉมัย ถูกชนุมชนคนไหน
ไล่ออกไป พอถึงที่ผู้ฟังมีผู้ใหญ่ซึ่งมีสภากาเป็นนักเงงไคน่าฟังชนหนุ่มและ
บุคคลมีชั้นชดที่แสดงว่าเป็นท้าว เข้ามารวมเป็นการใหญ่ทั้งช่วงทั้งย้ายไป
ที่ผู้ฟังชน ถ้าหากว่านายควง ภัยวงศ์ไม่กระโณระจ่อโหม่หาชนอยู่ด้วยความ
สงข และขอว่าเป็นการก็ที่เขาเอาหนังสือพิมพ์มาแจกให้เราอ่าน และก็
หยุดพูดเลืดยหาว่าเขาแจกเสร็จแล้ว น่ากลัวว่าคงเกิดกึกกัใหญ่ในวันนั้น
ไม่มีใครไว้หน้าหนังสือพิมพ์ ในขณะนั้น แต่ใช้รอนขยับข้างบนกันบ้าง และก็
มีบางคนก็เดินออกมาว่าเราไปใช้ไป สิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างนั้นอย่าง พญิง
คนหนึ่งกระโณระจ่อที่โลกนี้ เพื่อเอาไปทำกุศลชายนม.

ผู้เขียนได้รับจากฉบับเดียวในหัวเรื่องก็ดูเลืดย ไซ้ภาคว่าท่านเป็นผู้ก่อ
สร้างพรรคประชาธิปัตย์ สอนฉบับอื่น ๆ ปรากฏว่า เป็นหนังสือพิมพ์ของค่าย
พรรคคนนักคิดท่านนี้.

เราดูก็เลืดยแทนท่านจอมพล นายกรัฐมนตรี ผู้เขียนเชื่อว่า
เป็นสภากษัตริย์ปรีชาเจตน์ และท่วงทีของเขาก็มีเมื่องต้องได้เป็นส่วนเลืดย
หลายด้วยในคราวนี้ แทนที่จะเป็นคำของพระมณังคิลา แต่จากทวนชอย
ยัยด้วยเอาเรื่องคดีรัฐมนตรี ๔ นายละสี่พัน ๒๐ กันมาแต่ก็ขึ้นขึ้นเป็นแคว
ด้วยความสนับสนุนของนายตำรวจนั้นนายพล จึงคนไทยสมัยนิยมทราบ
ความวิงวามนั้นเป็นอย่างไรจึงทำให้การแก้ตัวนั้น กลายเป็นถูกผู้ประชาชน
พลเมืองไทยว่าเป็นคนโกงค่าคุณพลเอกเล่ได้ และพระชาชนก็ถูกนายตำรวจ
นั้นด้วย ซึ่งพาดสนสวและจัดกติกการถูกไปทั่วสนามหลวง านในวันวันนั้น
ยังได้มีคนคนสลายไปจากนั้นอยู่ก็ เพราะไปทำลายสมาธิของเขาก่อนการฟัง
นโยบายของพรรคการเมืองหลายพรรคด้วยกันที่พูดในวันนั้น.

เราไม่ทราบวันกัโชฆณาของพระมณังคิลาได้ค้นหาจิตวิทยาหรือเปล่า
ตั้งแต่การทักขัยสร้างถนนสร้างชาติที่ขาดทุนไว้เล่น แทนที่พลเมืองจะไป
เลือกให้ กลับก็โกรธแค้นหันไม้ใส่ขึ้นมา และมาในวัน ๒ เดือนนั้นคนนั้นก็
ไปถืออาวุธ เพราะถ้าได้เคยเห็นจากอยู่รอบ ๆ สนาม ไม่เข้าไปยืนชมเผ่ผู้สม
เข้าไปโยชนันดระเช่นไปรยทานลัก็ถูกสวดน้อยหนอย อย่างไรก็ตาม
เราเห็นว่าท่านจอมพลเกิดมามีบาปเพราะพระมณังคิลา และที่ท่านถูกดำเนิน
เคียนเลืดยหาอยู่ทุกวันนี้ ก็เพราะบริวารท่านแก้ว ตัวท่านคือของตายไป.

การเลือกตั้งที่น่าสนใจ: เราได้อ่าน News Synopsis ซึ่งแปล

จากข่าวหนังสือพิมพ์ไทย เป็นภาษา
อังกฤษประจำวันวันที่ ๓๐ มกราคมเสนข่าวของหนังสือพิมพ์ "แนวหน้า" ว่า ท่าน
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนคร รตอ นวฤดีได้กล่าวว่า (อ่านต่อหน้า ๓๑)

เดือตตี๋แดง

-๒-

ถนนสายที่กล้านั้น เกียงคำยังได้สังเกตเห็นต่อไปอีกว่า ทั้งสองข้างมักจะมีรั้วที่โชนชาเหมือนๆ กันเป็นส่วนใหญ่. หรือไม้ก็เป็นกำแพงสูงจนแทบจะบังตาได้ทีเดียว เบื้องหลังรั้วนั้นเป็นตึกก่อด้วยอิฐแผ่นโต ๆ พอกับอิฐกำแพงเมือง ยิ่งกว่านั้นยังมีร่องรอยแสดงให้เห็นว่า ความคร่ำครวญนั้นเก่าแก่พอ ๆ กับกำแพงเมืองเข้าไปเลยทีเดียว. และบรรดาต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ในบริเวณบ้านเหล่านั้นสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีอายุแก่กว่าตึกตึกหรือบ้านเสียอีก. ดูประดุจผู้ใหญ่กับเด็กขี้วัน แต่นั่นมีลักษณะที่เหมือนกันอยู่ประการหนึ่งคือ. ความเด่นมีสง่าอย่างน่าเกรงขาม. ยิ่งบ้านหลังใด เปิดประตูไว้ให้แสงสว่างออกไปทั้งสองบาน. ทำให้มองเห็นว่า มันมีศักดิ์นา ซึ่งไม่มีอำนาจของอะไรจะมาลงล้างทำลายมันได้. มันคงแข็งแรงและยิ่งใหญ่แน่!

หญิงสาวซึ่งเห็นตึกไปอีกราว บรรดาต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ในบริเวณบ้านเหล่านั้น บางต้นก็ถึงกับสาขาแผ่ยื่นออกมาปกคลุมจนมิด ราวกับว่ามีไม้ไผ่กระแทกที่ตึกหน้าทีนั้นคือ ผู้พิทักษ์ถนนสายนั้น. คอยเฝ้าผู้คนที่สัญจรไปมา. ส่วนกิ่งก้านที่แผ่เข้าไปในบริเวณบ้านดูเหมือนจะเป็นสิ่งเดียวที่จะบอกให้เธอรู้ว่า ชีวิตและความเย็นอยู่ภายในบ้านเหล่านั้นมีสภาพอย่างไร.

บนถนนสายเดียวกันนี้เอง มีคฤหาสน์อันโอชะหรืออีกทีหนึ่งตั้งอยู่ตรงกันข้าม กับคฤหาสน์ที่นางเสนาบดีนางใจของเธอ เจ้าของบ้านขุนนางซึ่งสืบสายกันมาหลายชั่วอายุคน จึงเป็นที่รู้จักของคนทั้งหลายทั่วไป. ธนาวรี เป็นชื่อของเด็กหนุ่มซึ่งมีอายุราวราวเด็กละกึ่งเกียดคำ และเป็นทายาทของตระกูลนั้น. ถึงแม้ว่า หลวงคายนของคนที่ทั้งสองจะอยู่ห่างกันเพียงชั่วคนคนก็คือนที แต่ก็รู้จักกันไม่ เพราะว่ามันเสนาบดี และท่านขุนนาง ไม่เคยไปมาหาสู่กันเลย.

ธรรมดาคนที่คบหาสมาคมกันโดยใกล้ชิด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีทัศนะทั้งชีวิตเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน. ท่านเสนาบดีจึงเป็นคนหนึ่ง และท่านนักปราชญ์ให้คนที่รู้จักดีเสมอว่า บรรพบุรุษของท่านอพยพลงมาจากเมืองเกียตซ์ซึ่งเมื่อก่อนนี้เรียกว่า เมืองแฉก เป็นนครหลวงแห่งอาณาจักรไทย. ตระกูลของท่านก็เป็นตระกูลของนักปราชญ์. เป็นตระกูลหนึ่งเหมือนกันที่ส่วนลึกลับประวัติศาสตร์ของชาติไทย. ส่วนท่านขุนนาง ปรกรากเดิมเป็นคณบดีมาจากทางภาคใต้. เป็นข้าราชการผู้มีเกียรติในฐานะผู้ดูแลด้านพระเนตรพระกรรณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในราชวงศ์จักรี. คนเรายกคบหาสมาคมกันได้จะต้องมีความเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายเลือด. นี่คือนิยามของท่านขุนนางผู้หนึ่ง.

ธนาวรีเป็นนักเรียนวิไลศึกษ. โรงเรียนของเขายู่งานทางโรงเรียนของเกียงคำ และอยู่ไม่ห่างกันเท่าใดนัก. เขาจึงพบเธอเสมอในตอนเช้าขณะที่หญิงสาวเดินออกจากบ้าน และเขาก็กระตือรือร้นที่จะไปเยี่ยมๆ เยี่ยมๆ เกิดหนึ่งรู้จักว่า อิกสาวของท่านเสนาบดีผู้สูงส่ง สว่างงามจนหาที่ใดไม่ได้ แม้กิริยาที่ขยับตัวก้าวเดินไป สดซอซออันแจ่มราวกับน้ำที่กลิ้งไปกลิ้งมา ทำให้เกิดถึงกับอิจฉาที่เห็นเธอที่สมความงามของหญิงประไพคุณนั้นว่า "ช่างก็แล้วแต่ก็ไหว ขามขมก็ยังไม่เหมือนนางเสนาบดี" ผู้ปกครองของเธอนั้น สว่างงามยิ่งนัก. เมื่อยกเท้าเดินไป ดูประดุจมีประกายระยิบระยับในอากาศ.

นับตั้งแต่เห็นมาเขาไปถึงโรงเรียนสายกว่าเพื่อน โยบยกใจเขาก็ไปสายอยู่แล้ว เหตุผลของเขามีกางๆ ญาญ และก็ไม่สนใจว่าจะถูกครูตำหนิก็เกียตซ์หรืออีกทีก็กล่าวได้ว่า ทั้งที่บ้านและทางโรงเรียนก็รับความแปลกใจในการเปลี่ยนแปลงของเขา ธนาวรี มีความรู้สึกแปลกประหลาดบางอย่างเกิดขึ้น คือ เขารู้สึกว่าการที่เห็นความแตกต่างของหญิงสาวทุกเขา มันได้ให้ความสุขให้แก่เขาเป็นอย่างมาก สำหรับ

เรื่องสุดขั้วมิใช่ชีวิตการประวัติก่อนของ วรวิญญู วีระไตรย

หญิงสาว นมทั้งนี้กับตัวว่าลูกชายของ
บ้านตรงข้ามกับกอดเคยเกินตามเธอไปโรง

เขากองการที่จะเป็นเพียงนายธนาคารมีมากกว่าจะเป็นบุคคลสำคัญผู้ยิ่งใหญ่ของประเทศ

เรือนทูลกัน คบเธอรู้สึกได้ว่า หัวใจมันเต้นแรงและถี่ ปลุกที่ไม่เห็นเหมือน
เหมือนกันทั้งวันทั้งคืนมาใหม่ ๆ และก็ไม่เหมือนกันที่เคยไว้กับความมั่นคงใจ มัน
เป็นความรู้สึกที่เธอไม่สามารถบอกใครฟังได้ถูกใจ...แปลกใหม่และอึดอัด
วันหนึ่งวันกับมีความทุกข์ทรมานที่สุดคือ วันเสาร์กับวันอาทิตย์ซึ่ง
เป็นวันที่โรงเรียนปิด. เขาคงใช้เวลามากจนเกินอันมาก. ยืนเฝ้าประตูหน้า
อย่างแน่ชัดแล้วว่า อิศาสวของทานเศรษฐีจึงได้เข้ามาเป็นส่วนสำคัญอยู่ใน
ชีวิตของเขาอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้. ความรู้สึกอันเป็นสุขนั้นไม่มีความกระ
วณกระวายและเป็นที่ขุดขูดเกลี้ยงอยู่ด้วย ช่วงปลายกับความรัก!

วันสัปดาห์ก็เดือนและปีผ่านไป เหตุการณ์ชีวิตของคนที่สองบน
ถนนสายนั้นไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง. เกือบครึ่งปีผ่านไปโรงเรียนอย่างเช่นเคย.
เกิดหนุ่มสาววัยห้าขวบที่ห้องครัวอยู่เบื้องหลังอย่างเดิม ทางโรงเรียนและ
ทางบ้านคงค้นหาเหตุผลการไปโรงเรียนสายของเขาไม่ได้. อยู่จนแล้วจนเวล
ในขณะที่เกิดหนุ่มเต็มไปทั่วความสุข เพราะการยอมรับเข้าเรียนรวมกับของ
หญิงสาว. ฝ่ายหญิงสาวก็ยังคงมีความน้อยอายไปอย่างหนักหน่วง ยิ่ง
เมื่อรู้สึกถูกก่อกวนเกินความพึงพอใจกับเขาไม่ออก แก่อย่างรัก
ตาม. เกือบครึ่งปีผ่านไปเธอได้รู้ว่า ชั่วเวลาอันเป็นสิ่งที่เธอปรารถนา. และไม
อยากที่ผ่านไปโดยรวดเร็ว. มีอยู่มากครั้งที่เธอจะพาหนีไปมองเขา
แต่เธอก็ไม่ได้. เพราะรู้สึกว่าการมีสายจากอีกหลายพันกิโลเมตรก็ยังไม่
มองเธออยู่. กับเธอชอกช้ำ. กับพิศมัยและรักกันก็พอ. ซึ่งขึ้นอยู่กับสองฝ่ายทาง
นั้นอย่างใดเวลา.

ครั้งนั้นเธอควรที่จะระงับความรู้สึกของเธอไว้ไว้ใจกับชีวิตที่สมนกันกับอดีต
ขึ้น. แล้ววันนั้นขณะที่คนที่สองออกจากบ้านไปโรงเรียนอย่างเช่นเคย สิ้นสุด

เสนาบดีกับมนุษย์สามัญ ไม่มีความหมายแตกต่างกันตรงไหน
ความซิงซังก็อดคิดนึกถูกใจให้ลูกโหลงใน หัวใจงอแงกับ

ตัวหนึ่งวิ่งออกมาจากไหนไม่มีใครทันสังเกต พอหญิงสาวเดินคล้อยหลังจาก
ประตูบ้านเพียงเล็กน้อยมันก็กระโจนเข้ากัดขาข้างขวาของเธอทันที. เกือบ
ส่งเสียงร้องลั่นด้วยความตกใจ. จนทำให้วิ่งถอยหลังออกมาจากประตูบ้านของ
เขาเหลือบเห็นเขากำลังปรากฏเข้าไป. สองมือจับขาหลังของเจ้าสัตว์ร้ายได้โดย
ขึ้นฝ่ากบกับมันออกจากรั้วถนนหน้าแล้ววิ่งอีก จนกระทั่งเห็นเงาหน้าเขาไล่ตาม
แล้ว. เขาจึงเห็นว่านี่เป็นศพของมันเป็นไปโดยอัตโนมัติ แล้ววิ่งกลับมามีท่า
บากแผลที่ขาให้เธอ. โดยฉีกเสื้อผ้าของเขาออกบิดขาดจนเห็นบาดแผลไว้ แล้วใช้
มือรีดเลือดที่ออกทั้งจนหมด แล้วจึงใช้เสื้อพันบาดแผลไว้ที่ทั้งข้อมือ. เป็นอัน
เสร็จเรียบร้อยแล้ว. จนกระทั่งเวลาเที่ยงหนึ่งนาฬิกาเท่านั้นในการช่วยเหลือคนแค
บากแผลแล้วก็นำเธอไปส่งที่บ้าน. เนื่องจากหญิงสาวเดินไปหมดแล้วจึงต้องช่วยประ
คองเธอไป ตลอดเวลาอันนั้นหลังจากนั้นได้พูดกับเธอ. เกือบจะได้มองเขาด้วย
สองตาที่เต็มไปด้วยความกตัญญู. ครั้นแล้วคำพูดปรบใจคนทั้งหลายนอกจาก
จะมีปากของเธอ.

“ขอบคุณ”
จนวันนั้น มงโชนาของหญิงสาวก็ด้วยสหาย ที่เต็มไปด้วยความเม
ทั้งถึงใจ และคอยช่วยเลียงอ้อมแอ้มว่า “ไม่เป็นไร”

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเวลาเข้ามา. ถนนยังมีผู้คนสัญจรไป
มาพลุกพล่าน เพราะคนงานยังไม่ใคร่พ้นไปเพื่อเหตุการณ์
นี้. และวันนั้นสาวรักก็ไปโรงเรียนสายจากปกติถึงหัว โง
เต็ม ๆ ครูจึงดูท่าและระโทษอย่างหนัก. แต่คนรักก็หาไ
ชีวิปากพูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไป. เพราะคิดว่า ถึงอย่างไ
มันก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในใจอย่างเกิดจาก. ซึ่งกว่านั้นอาจไ
วับการที่เธอจะจากเพื่อนร่วมชั้น. ถึงแม้เขาจะไม่รักแต่ก็
อย่างใจรักดี. คงยอมรับได้โดยคุณนิภาพ.

ความรักเริ่มพบเธอของเธอก็แล้ว. เป็นเวลาเดือนเก้าที่เธอ. ที่
จนกระทั่งได้พบหน้าตาคนรัก. ตลอดเวลาที่เธอสั่งตามเขา. เขาจึงกล้า
กับว่า มันยาวนานสักหน่อยก็เถอะไร. และขอไม่ถูกว่าเขาได้รับความทุกข์
ทรมานอย่างไร. เริ่มแล้วเขาก็ได้พบเธอ. ณ ถนนสายนั้น. คนทั้งสองได้
นั้นแต่เพียงกันด้วยความรู้สึกและกิริยาที่จริงใจแน่นอน. เลื่องลือทุก

พอหญิงสาวเดินคล้อยหลังจากประตูบ้านเพียงเล็กน้อย
สุนัขตัวนั้น ก็กระโจนเข้ากัดขาข้างขวา
เกือบครึ่งปีผ่านไป เธอก็ได้รู้ว่า ชั่วเวลาอันเป็นสิ่งที่เธอปรารถนา

ภาพประกอบโดยนิตยสาร “แทน”

ပၤ

ในคราวนี้ผู้สยดอันแสนปลาซิดก็วิ่งย
ของคนที่งัดข้อ ว่าผู้กล่าว คนไม่
สยดนั้นเป็นเพื่อนอันแท้จริงของตน. ว่า
ทุกชั่ววูบสุข เช่นสี่เหลี่ยมโลกที่
วางใจได้ คนนั้นเขาใช้เวลานานพัน
ปีหมกไปกับการนั่งขุดที่ โลกคนนั้น
กระดี่ ก็เคยเห็นถึงความรักของเขา.
ในทำนองเดียวกัน หากเขาไม่มีความ
ใหญ่ถ้าขุดขุดหรือเห็นเขา. เขา
มองเห็นว่า ณ ที่ใดคนก็อยู่ในวัย
ทางเศรษฐกิจ. หญิงสาวคนนั้น
ในลักษณะการเข้าเกี่ยวกับเขาจะมี
(อ่านต่อหน้า ๔๑)

- ## หญิงหลายนิ้ว

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยร.ศ. ๑๑๒

ทีวี นิตยสาร...ภาพ • ประมวล สิงตพินธุ์...ภาพ

พระยาศรีสุทนต์

๕๖. ข้าหลวงทั้งสาม ทราบว่าพระยาศรีสุทนต์อยู่ในค่ายทหารฝรั่งเศสก็ตกใจ คิดว่าพระยาศรีสุทนต์จะเสียให้ลูกกลูกฝรั่งลงเอาเป็นชะเลย.

๕๗. จึงสั่งทหารลอบเอาหนังสือให้พระยาศรีสุทนต์บอกความจริงว่าพระเจ้ากรุงสยามไม่ได้รับทราบการเจรจาของฝรั่งเศส ขอให้พระยาศรีสุทนต์ออกมาพบ

เขตร เขม:บิธิช

บทกวีตีพิมพ์ของ

บิธิช เอกโพธิ์

-๓๐-

ญี่ปุ่นคันฉนามบิธิช.

ข้าพเจ้าได้เล่าถึง “งานโกกิน” ซึ่งข้าพเจ้าได้มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้น ตลอดจนการเดินทางไปประจำอยู่กับหน่วย ๓๓๖ ในประเทศอินเดีย เป็นเวลาประมาณ ๓ เดือน และในที่สุดได้กลับเข้ามาในเมืองไทยอีกครั้งหนึ่ง ในราวปลายเดือนกรกฎาคม หรือต้นเดือนสิงหาคม ๒๔๘๘ เพื่อรายงานให้ “รัฐ” หัวหน้าใหญ่ขบวนการเสรีไทย และ พลท. “จ๋าปา” สนาโตโยซารากิ รองแม่ทัพใหญ่ ทราบถึงผลงานที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว ได้เล่ามาถึงตอนนั้นในบทที่ ๒๐ แต่พอให้เรื่อง “เคิดิน” ซึ่งมีบุรุษจีน ข้าพเจ้าจึงได้นำเรื่องราวของเสรีไทยคันฉนามบิธิชมาในเล่มนี้ และการปฏิบัติงานของหน่วยก็ดำเนินมาถึง ๐.๘.๘. มาเล่าเพิ่มเติมไว้ด้วย ดังที่ได้อธิบายมาแล้วในบทที่ ๒๑ ถึง ๒๕ ในตอนที่คิดจะของนิคอล สมัย เข้ามาพบกับ “รัฐ” และบรรดาหัวหน้าเสรีไทยในกรุงเทพฯ ในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกับที่ข้าพเจ้าได้เดินทางกลับมาในเมืองไทยพอดี.

ต่อไปนี้ จะขอเล่าผ่านผู้ดำเนินเรื่องว่าข้าพเจ้าได้เล่าถึงไว้ในตอนท้ายของสงครามครั้งที่แล้ว เมื่อมาถึงกรุงเทพฯ แล้วต่อไป.

ขณะนั้นอยู่ในราวต้นเดือนสิงหาคม ๒๔๘๘ เหตุการณ์ของสงครามในระยะนั้น เป็นดังนี้ ทางด้านยุโรปฝ่ายอักษะคือเยอรมันนีและอิตาลีได้พ่ายแพ้แก่สัมพันธมิตรอย่างราบคาบไปแล้ว ส่วนทางด้านทวีปเอเชียกองทัพญี่ปุ่นก็ประสบความพ่ายแพ้แก่สัมพันธมิตรอยู่เรื่อย ๆ ทั้งทางมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งจอมพลแมคอาเธอร์เป็นแม่ทัพ และทางด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งพล.ร.อ. ลอร์ด หลุยส์แม็คเคน เป็นแม่ทัพ กองทัพเรือและกองทัพอากาศของญี่ปุ่นก็อยู่ภายใต้การควบคุมอยู่แล้วแก่กองทัพที่ยกยมิได้รับความเสียหายมากมายนัก แต่ถึงกระนั้นก็อ่อนกำลังลงเป็นอันมาก เพราะต้องกระจายกำลังไปอยู่ในดินแดนต่าง ๆ และเกาะเล็ก เกาะน้อยซึ่งญี่ปุ่นยึดไว้ได้ ในตอนต้นสงคราม เมื่อกองทัพเรือและกองทัพอากาศถูกฝ่ายสัมพันธมิตรทำลายย่อยหล่นไป ทหารบกญี่ปุ่นเหล่านี้ก็อยู่ในฐานะลำบาก ไม่สามารถระดมกำลังเข้าประเทศญี่ปุ่นได้ กองกำลังเหล่านี้จึงคอยวนคายนวนหนึ่ง ๆ หรือมีกระบวนกระบวนคำสั่งความระมัดระวังเมื่อใดเท่านั้น กองทัพอเมริกันซึ่งปฏิบัติการทางด้านแปซิฟิก ได้ทำการรุกรานเกาะหนึ่งไปยังอีกเกาะหนึ่ง ใกล้เคียงประเทศญี่ปุ่นเข้าในทุกที่ จนในที่สุดเกาะโอกินาวา ซึ่งเป็นม้อมปราการที่แข็งแรงที่สุดแห่งหนึ่ง สำหรับป้องกันหมู่เกาะญี่ปุ่นจากทางทิศใต้ ก็ตกอยู่ในเงื้อมมือของกองทัพอเมริกันโดยสิ้นเชิง กรุงโตเกียว นครหลวงและหัวเมืองใหญ่ ๆ ของประเทศญี่ปุ่น ถูกเครื่องบินทิ้งระเบิดของอเมริกัน ไปโจมตีไม่เว้นแต่ละวัน ความสิ้นของญี่ปุ่นก็ระบือเป็นข่าวโลกทางด้านการทวีปเอเชีย และเป็นข่าวมหาสมุทรแปซิฟิก กำลังจะกลายเป็นสิ้นร้ายไปแล้ว

แต่ในขณะเดียวกัน การค้นพบ
ของสัมพันธมิตรทางด้านเอเชียตะวันออก
เฉียงใต้คือ ในดินแดนประเทศพม่า,

พลท. จ๋าปา สนาโตโยซารากิ
รองแม่ทัพใหญ่หน่วยเสรีไทยฝ่ายทหาร

ประชาชนคนไทยทุกคนรู้ว่า ประเทศไทยได้มีพันธะกับญี่ปุ่น
ในฐานะ 'สัมพันธมิตรร่วมรบ'!
ฉะนั้นความปราชัยของญี่ปุ่นก็คือ ผลสะท้อนอันมีมิตมนต์อนาคต!

มลายู, ไทยและ อินโดจีน ซึ่งอยู่ในเขต
ปฏิบัติการของกองทัพอังกฤษ ภายใต้
บังคับบัญชาของ พล.ร.อ. ลอร์ดหลุยส์
ยังดำเนินไปอย่างเชื่องช้า เพื่อรอเวลา
เตรียมการต่างๆ ที่จะเปิดการรุกใหญ่
ในเดือนพฤศจิกายนข้างหน้า.

ประเทศไทย ซึ่งอยู่ในเขตปฏิวัติ
ภายใต้การบังคับของสหประชาชาติ
ก็กลัวว่าถึงเวลานั้น ในตอนต้นเดือน
สิงหาคมที่กล่าวถึง กองทัพอังกฤษใน
ประเทศพม่า กำลังทำการรุกรานที่หน้า
ใกล้พรมแดนไทยเข้ามามาก.

ข้ากองทัพอังกฤษผลักดันกองทัพบก
ญี่ปุ่นให้ถอยลง จากประเทศพม่ามาก
เพียงใด ทหารญี่ปุ่นก็ถอยลงมาด้วย
อยู่ในประเทศไทย มาจนถึงเพียงนั้น
อาหารการกินและเครื่องใช้ต่างๆ ก็ม
อยู่ในเมืองไทย ซึ่งข้าศึกแตกอยู่แล้ว
ก็ขาดแคลนมากเหลืออีก.

ภายใต้การกดดันเช่นนี้ แม้คน
เถื่อนดั่งตัว ไป - ก็พยายามคิดว่า
ความปราชัยพ่ายแพ้ของญี่ปุ่นนั้น ไม่มี
ทางจะหลีกเลี่ยงได้เสียแล้ว เพียงแต่
ว่าวระส่ำถ้ายันนั้น จะเกิดขึ้นเมื่อใดเท่านั้น
ประชาชนคนไทยทุกคนรู้ว่า ประ
เทคของเขา ได้มีพันธะอยู่กับประเทศ
ญี่ปุ่นในฐานะ "พันธมิตรร่วมรบ
ร่วม" เมื่อญี่ปุ่นพ่ายแพ้เป็นฝ่ายแพ้

ความในที่สุด ประเทศไทยก็จะต้อง
ตกอยู่ในฐานะเช่นเดียวกัน เพราะ
ฉะนั้นคนไทยส่วนมากจึงรู้สึกวอนนาค
ของคนจีนคนอเมริกัน ในสมัยนั้นไม่ว่า
เราจะมองหน้าใคร ก็แก้หน้าตนเอง
ไม่พ้น เราเหล่านั้นมิใช่วินิจฉัย
หนึ่งๆ โดยปราศจากความหมาย ใน
เมื่อเวลาผ่านไปนานๆ ของเมืองไทยที่เร
ยังคงกลายเป็นเมืองทาส ในระยะเวลา
ไม่นานนัก พระสยามเทวาธิราชท่านนั้น
ก็รู้ว่า สหภาพประชาชาติของเมืองไทยจะเป็น
ไปได้อย่างไรในเมื่อสงครามยุติลง.

ถ้าจะมีบุคคลสักกลุ่มหนึ่ง ก็ยังมี
ความหวังอยู่บ้างว่า เมืองไทยคงจะไม่
เป็นไร บุคคลกลุ่มนี้มักจะกระโดดเถลิง
ไว้ว่าแม้จนบัดนี้ขบวนการเสรีไทย และ
ผู้ก่อกบฏระบอบระบอบ การดำเนิน
งานของขบวนการก็อยู่อย่าง บุคคล
กลุ่มนี้ขึ้นที่รู้จักดีในไม่มากมานัก และ
ก็อยู่ในฐานะที่พูดอะไร มากก็ไม่ได้
ในระยะเวลาหนึ่งสัปดาห์ ขบวนการนั้น
ถึงอย่างไรก็ดี แม้ว่าจะบุคคลกลุ่มนี้จะมี
ความหวังอยู่บ้าง แต่ก็มีความหวังที่
เลือนลาง.

ข้าพเจ้าก็เป็นหนึ่งในกลุ่มนี้ใน
ฐานะ ที่มีความรู้สึกเช่นกล่าวถึง
เมื่อข้าพเจ้า กลับเข้ามาในเมืองไทย
หลังจาก "หอบ" ไปทำงานอยู่กับ
สัมพันธมิตรในอินเดียเป็นเวลา ๓ เดือน
สถานการณ์ภายในบ้านเมือง ได้ดีขึ้น
ขึ้นไปอีก ความหวาดระแวงว่า การ
หายตัวไปเป็นเวลานาน ไทยมิได้บอก
เล่าแก่สหายในไคโร อาจทำให้บุคคลที่
ใกล้ชิดเกิดความสงสัย เฉพาะอย่าง
ยิ่งจากเจเนอรัลบริกซาลองนี่ ของญี่ปุ่น
กับคนไทยระบอบการปกครองนั้น ทำให้
ข้าพเจ้าไม่สู้สบายใจนัก ยิ่งถ้าว่า
ว่ามีนายทหาร (อ่านต่อหน้า ๓๓)

ประวัติ

ไมโลตอฟ (ซ้าย) กับบริบททหารที่เบอร์ลิน
ปี ๑๙๕๐ คณะรัฐมนตรี - เยอรมัน เข้าร่วม
ไม่ทราบกัน เมื่อต้นสงครามโลกครั้งที่ ๒

วยาเซสลาฟ มีโลโดวิช ไมโลตอฟ.

"ข้าพเจ้าได้เคยพบเคยผ่านพบทางทหารการเมืองระหว่างประเทศ
ของบรรดาผู้นำผู้ยิ่งใหญ่ แห่งสงครามนั้นมาอีก.... แต่ข้าพเจ้า
ไม่เคยเห็นว่า ผู้ใดจะมีความซื่อสัตย์ซื่อ การทรยศและแฝงอยู่ในตัว
อย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าเทียมกับนายไมโลตอฟ"

ข้อความข้างต้นเป็นตอนหนึ่งในหนังสือเรื่อง "สงครามที่สันติ
ภาพ" (War or Peace) โดยยอห์น ฟอร์ดสเตอร์ คัลลิส ซึ่งข้าพเจ้ามีความ
แห่งฐานะว่าความการกระทำระหว่างประเทศแห่งสหรัฐอเมริกา ได้เขียนพยาน
วิจารณ์เกี่ยวกับบุคคลลักษณะของบรรดาผู้นำสำคัญในโอกาสต่อมา

ไมโลตอฟ เกิดเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ปี ค.ศ. ๑๘๘๐ ณ หมู่บ้านตุรกราก ซึ่งต่อมาเปลี่ยน
ชื่อเป็นโบโรวิตซ์ อยู่ทางภาคกลางของประเทศ โดเชีย วาเซสลาฟ คัลลิส เป็นชาวรัสเซีย
ใหญ่ (ชาวรัสเซียภาคกลางและตะวันออกคือประเทศยูเครนและโบลเชวิค) มีอาชีพเป็นเสมียน
ขายของในร้านขายยาและรับจ้างพิมพ์หนังสือในหมู่บ้านนั้น.

แม้จะเป็นคนขี้อาย แต่ไมโลตอฟกลับมีใจของชาตินิยมที่โหดร้ายได้รับการศึกษาที่
คนทั่วไปไม่นับว่าประเทศที่ทุกคนได้เล่นเรียน กล่าวกันว่า ไมโลตอฟเล่นไวโอลินได้เก่งที่สุด แต่
เขาเล่นด้วยนิ้วขวา

ปี ค.ศ. ๑๙๐๒ ไมโลตอฟถูกส่งไปเข้าโรงเรียนของพระเจ้าซาร์ ที่เมืองการาน จากนั้น
ไปต่อชั้นมัธยมศึกษาที่สถาบันโปลีเทคนิค ณ เมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก หรือ เลนินกราดขณะนี้.

ชีวิตที่สถาบันโปลีเทคนิค เป็นการแรกแห่งความสูงส่งในชีวิต
ของเขา เด็กหนุ่มไมโลตอฟวัย ๑๖ ปีกับลักษณะที่มิอาจเชื่อได้ว่าเขาคือ และ
หนุ่มเพเลตส์คอฟจากทั้งกายและใจให้แก่วรรคยของเชลวิกอย่างเต็มที่.

เขียนพิเศษที่มีมาจลิสกับ พลิกปฏิบัติการของพรรคบอลเชวิคซึ่งเพียง ๓
ปี เกิดขึ้นการก่อการกบฏหลายแห่งที่ล้มล้างระบอบการปกครองเก่า ไมโลตอฟก็เข้าร่วม
เป็นสมาชิกของพรรคในด้านการจัดตั้งกลุ่มใต้ดินในชั้นความโรงเรียนต่างๆใน
เมืองเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก และในการเขียนประกาศชักชวนต่อการปฏิวัติใน
ชั้นเรียน.

เมื่ออายุได้ ๒๒ ปี ไมโลตอฟก็มีลักษณะเป็นนักปฏิวัติเต็มตัว โดยมี
ประกาศนียบัตรการผ่านศึก ๖ ครั้ง ก็ต้องเนรเทศอีก ๒ ครั้ง!

ความใจ "ไมโลตอฟ" เป็นเพียงนามสมมุติที่สหายร่วมงานพากัน
ใช้เรียกตัวเขาโดยผลมาจากคำว่า "ไมโลด" ซึ่งแปลว่า "ขี้ขลาด" ชื่อจริง
เดิมของเขาคือ "วยาเซสลาฟ มีโลโดวิชสวอโรบิน" ซึ่งเขียนที่รู้จักกันก็
เกินไปในหมู่ที่ตำรวจของพระเจ้าซาร์ ระหว่างการดำเนิน (อ่านต่อหน้า ๓๓)

แต่คุณอย่า..

ใหม่คะ ?

“อ้อ อ้อ” ผมหัวเราะอย่างคุณหญิงและรู้สึกขลุ่ยเรียวไปถึง
ว่า “ปลาทูทอดครึ่งผมไม่ได้นักเขียนหรอก คุณหญิงไปเอาโทนาลมา
ว่า หน้าตาผมเหมือนนักเขียนนักหรือครับ หรือว่าผมมีก๊วนมากไปหน่อย?”

คุณหญิงหัวเราะเสียงเหมือนน้ำอีก พลางทูลว่า.

“ปลาทูทอดๆ คุณสมเจตนาขึ้นชื่อ แก่มากกระซิบบอกทั้งแกก่อน
หัวคำระพวนก็เขียนชื่อทั้งแห่งยุคมาซัก”

สมจินไปคำนวณสมจินคณอย่างรุนแรงด้วยสายตา แล้วหันกลับไปพูด
กับคุณหญิงว่า

“ผมเขียนหนังสือในงานหอมนั่นเองแหละครับ ตามปกติผมมี
อาชีพเป็นหนุ่มสังกะยี้”

คุณหญิงปาวีจักรเป็นคุณหญิงจริง ๆ หรือเปล่าผม

ก็ไม่รู้ละ ผมรู้แต่ว่าคุณหญิงปาวีจักรชอบให้ใคร ๆ เรียกตัวว่าคุณหญิง
และถ้าใครคนใดไปเรียกเธอว่า คุณนาย โดยถือหลักที่ว่าเมื่อสาวเป็นคุณ
หลวงเมื่อก่อนจะเป็นคุณนายแล้ว ใครคนนั้นก็จะกลายเป็นที่อาฆาต
มาดร้ายของคุณหญิงปาวีจักรไปโดยไม่รู้ตัวเลยทีเดียว. ผมเองเป็นคน
โชคดียุ่่มากที่ตลอดไปรู้ล่วงหน้ามา ถึงความบ๊วยของคุณหญิงปาวีจักร
เพราะฉะนั้น เมื่อนายสมจินคนนั้นนำให้ผมรู้จักคุณหญิงปาวีจักรใน
งานเลี้ยงสการกุศล เก็บเงินสมทบทุน “สันนิบาต” เมื่อสัปดาห์ก่อนที่แล้ว
ผมจึงก้มหัวลงไหว้คุณหญิงอย่างอ่อนน้อมผิคลรรมมา และแสดงปฏิ
สันถารด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวลจนตัวเองก็กลืนได้ว่า

“นี่คือเหลืงเกินครับที่ได้รู้จักคุณหญิง เคยได้ยินแต่ชื่อมานานแล้ว”

ขณะที่คุณหญิงหันหน้ามา ๆ อยู่บนเก้าอี้และยื่น เสียงพยายามจะให้หวาน
เหมือนคนแขกขียนหน้าหวานออกจากอ้าขียนั้น ผมว่าคงว่า ผมควรระบอคุณ
หญิงให้รู้จริงไปเสียเลยดีกว่าครับว่า ผมเคยได้ยินชื่อคุณหญิงมาตั้งแต่สมัย
เป็นเด็ก ๆ และเวลานี้ ผมอายุได้ ๓๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นคุณหญิงเองก็ก
ระขานาการอยู่ ผมว่าพึงได้เพียงนี้ก็ได้นะเสียงแหลมเหมือนเป็ดของคุณ
หญิงทั้งทำลายขนิมว่า

“คุณธรรม” กับนักเขียนชื่อ เรื่องสั้นสะเทือนอารมณ์ โดยนักเขียนอารมณ์สะบักสะบอม เรื่องสั้นซึ่งผมมองไม่เห็นว่าจะ

สวัสดีวัน

แข่งแฉแฉโดย “ทศ”

คุณหญิงปาวีจักรเป็นคุณหญิงจริง ๆ หรือเปล่าผม
เรื่องสั้นซึ่งผมมองไม่เห็นว่าจะ

..มารักผมเลย

โดย วสิษฐ เดชกุญชร

คุณหญิงสงัดเข็ดกร ขอนถามผมอย่างหนึ่งไว้ว่า

“มีอาชีพเป็นหนุ่มสังคมนิยมกันกระ?”

“คือมีงานสนับสนุนนโยบายของใครว่า คนเลิกคนตายขายค่ายดกั

ไหนผมก็ถูกขึ้นแท่งตัวศุภราทวิธไมสรุยกุศุระกายไปร่วมงานกะเขา งานไหน
ที่ไม่มีเกินว่าผมก็คนทุจริทให้มีการเกินราขึ้นให้โด. จึงระเป็นงานสัพพมกัไม่วา
และถ้าไมมีใครเกินราขึ้นเลย ผมก็เดินมันไปคนเคียวกระคชช อยู่กันว่างคน
ควันนั้นแหละครับ. ฉะนั้น ผมจึงได้ว่าผมมีอาชีพเป็นหนุ่มสังคมนิ คำแห่งการวรา
เท่าไฟยังใจละครับ”

คุณหญิงหน้าซึก หนไปมองหน้านายสมจินตนาอย่างขอความเห็นใจ
นายสมจินตนาถักกรวมกรอก และพยายามยืมให้คุณหญิงปาวริศตร. เอ่ยขอ
โทษคุณหญิงแล้วก็ลากผมไปข้างข้างงคนควิซึ่งกำลังยรรเเอง เพลงหลายเพลง

ในจังหวะเคียวกลอก

เขามาลงใน “โก สักคาห์” ได้ยังไฟ.

(อ่านต่อหน้า๓๕)

วัดทรายบ้านนอกเห็นตามคันลมหมาทศลงเสฉัพทกษณแปนพัทญูเสียงสลดปรีวารณล: 160 ตัว.

ผมขอไปเค็นเลบขัไปไม่ร่งมาสัตว์เร็นฮิการ์ณล: 30 ตัว

- เค็นเพไปปะประเทศกัน

เลลียวันล: 50 ตัว.

ข้าเหตุการณ์เป็นอย่างนี้ สักปรีธลล 30 ปีเห่นั้น ชะมัวจมีตวายพักผอนอยู่ช่ายกรุงเฉยๆ ยัง สำน กว่าตัว.

ในท่ามกลางความฉับพลันของเหตุการณ์ สิ่งใหม่อันมหัศจรรย์ได้อุบัติขึ้นในจิตใจหนุ่ม..

ตอน ๓๐

กนิยารีบสะกิดเปรม แล้ว

กระซิบว่า

“เร็วเข้า. หนูนะ! เพดาน! เขา
ชนกันแล้ว!”

หญิงสาว พุบดิ่งลงกับพื้นห้อง
ชั้นบนโรงรถอย่างว่องไว. เปรมก็
พบลงตาม. กนิยาสถานออกไปทาง
ห้องเล็กด้านหลัง ซึ่งมันไว้สำหรับ
เป็นห้องเก็บของ. เมื่อเข้าไปใน
ห้องนั้นแล้ว ก็รีบนำลงใส่ของใบ
หนึ่งซึ่งตั้งอยู่ข้างฝา แล้วก็เอื้อม
มือขึ้นไป เปิดกระดานสีเหลี่ยมบน
เพดานเลื่อนไปทางหนึ่ง. กนิยา
โหนตัวขึ้นไปอย่างคล่องแคล่ว สม
กับเป็นนักเผชิญโชค คู่มือของนาย
ปลอด. พอหายตัวขึ้นไปบนเพดาน
แล้ว ก็โผล่หน้าออกมาเรียกเปรม.

“ขึ้นมาเร็วเข้า! เร็ววัง, อย่าให้
มันเสีย.”

เปรมปีนลงโหนตัวขึ้นไปอย่าง
รวดเร็ว แล้วก็กดแรงเอากระดาน
สีเหลี่ยมปิดช่องนั้นเสีย. คนทั้ง
สองนั่งสงบใจนั่งอยู่บนเพดาน ได้
หลังคากระเบื้อง, เงียบหอคอยฟังเสียง
ที่คงจะเกิดขึ้น ในห้องเบื้องล่างใน
ไม่ช้า.

ไม่ถึงครึ่งชั่วโมง, ก็มีเสียงคนชนกันโด
มายังห้องที่เปรมกับกนิยาซ่อนตัวอยู่
อยู่เมื่อตะกี๋. เสียงนั้นเป็นเสียงร้องเท้า
หนึ่งและคู่เดินได้เดินอย่างคัง ไม่แสดง
ว่ามีการเกรงอกเกรงใจอย่างไร. ต่อจาก
นั้นก็มียะลางเสียงในท้องนอน. คล้าย
กับจะคว่ำมือใครซุกซ่อนอยู่ข้างเตียงและ
ได้เตียงหรือไม่. สักครู่เสียงก็เพิกัง
เข้ามาในห้องเก็บของ. มีเสียงเปิดฝาล
งใบที่เปรมกับกนิยา ใช้ซ่อนเพื่ขึ้น
ไปบนเพดาน ชายหญิงทั้งสองใจเต้น
เพราะไม่ว่าฝ่ายใดจะรู้สึ
ยจะขึ้นมากที่เพดานหรือไม่.

คำพูดคำเดียว หลุดออกจากปาก
แล้วมือขวาที่ฟาดโถม ไปชนหน้า.

ภาพประกอบโดยนิชิต “พนม”

มีเสียงเดินไปมาอยู่ในห้องนั้นครู่หนึ่ง ต่อจากนั้นก็มียะลางเสียงในท้องนอน
ไปทางท้องนอนแล้วก็มียะลางลงบันไดไปข้างล่าง.

เปรมถอนใบมา ๆ อย่างใจตก. เขาหันไปมองหน้ากนิยาซึ่งนั่งอยู่ติด
เขาเพียงแต่ก้ม. กนิยาส่ายตาเขาอย่างอ่อน. ความหวาดกลัวได้ค่อย ๆ หด
ไป เพราะเชื่อว่าอันตรายได้ผ่านไปแล้ว. คนทั้งสองยังไม่ได้พูดอะไรกัน ต่าง
คนต่างรู้สึก กับเห็นอย่างประหลาด และก็ยอไม่ถูกว่ากันคนเพราะอะไร
ภายใต้หลังคานี้มันแสงสว่างสลัว ๆ. ความเงียบคลุมอยู่ทุกตารางนิ้ว, ทุ
เหมือนว่าคางคนก็ต่างได้ยินเสียงหัวใจกันอย่างลึกลับ. เปรมเกิดความรู้สึก
อย่างประหลาดเมื่อใกล้กันนำหอมอย่างแรงจากกนิยาซึ่งนั่งอยู่ติดเขา เขาไม่

เคยมีความรู้สึกอย่างนี้ เมื่อครั้งอยู่
กับกนิยา ส่วนกนิยาก็รู้สึกถึงความ
แปลกเกิดขึ้นในชีวิต เป็นความแปลก
ที่ไม่เคยสัมผัสกับความรู้สึก มาแต่
ก่อน. ความสำคัญที่มาร่วมการผจญ
ภัยมาด้วยกันจนถึงมาซึ่งตัวเองอยู่ได้
หลังคานี้แค่นี้ และก็นั่งอยู่เฉย
ระतिकันนี้, ทุจะเป็นชีวิตที่ใหม่ที่ส
สำหรับกนิยา. ขอกไม่ถูกว่าใหม่อย่าง

ใบตม

ไทยกับโอลิมปิกครั้งที่ ๑๗

ผมได้บอกกับคุณ ๆ แล้วว่า ความ ยากลำบากในการแข่งขัน โอลิมปิกมาแต่ผู้คนที่แพ้ เพราะเรื่องนั้นเป็นเรื่องยาก และเรื่องที่เราต้องพูดเล่าสู่กันฟังเรื่อย ๆ จนคนมาฟังต้องเอารื่องโอลิมปิกมาพูดกันอีก และคงไม่ใช่หนังสือยาว ๆ เพราะว่ามีเรื่องหรือตอนใหม่ ๆ มาเสนอคุณ ๆ ต่างหาก.

ใครจะเป็นประธานกรรมการ หรือ เลขาธิการหรือกรรมการบางท่านที่แสวงตำแหน่งควรจะเกิดตลอดกาล มาสองสมัย ๒-๔ ปีนั้นเป็นเรื่องที่รู้จักอยู่แล้ว และอายุขานานของคณะกรรมการ โอลิมปิกสมัยที่สองของประเทศไทยได้สิ้นสุดลงเมื่อปลายพ.ศ. ๒๔๘๕ และสมัยที่ ๓ ก็ได้เริ่มแล้วแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการ ซึ่งกระทำกันแบบอุตสาหกรรมในครอบครัวนั้นจะเลือกกันหรือยังนั้น ไม่มีความทราบใคร

มีแฟนในสนาม หลายคนถามผมว่า ทำไมคนไทยทำประธานกรรมการ เลขาธิการหรือกรรมการ บางท่านที่อยู่ในคณะกรรมการโอลิมปิกมาสองสมัยจึงอยู่ทนนักทั้ง ๆ ที่ไม่ว่าจะพากัน

กีฬาไปแข่งขันแต่เงินเก็บก็หมดโอลิมปิกที่ไทยเป็นเหตุหลักอยู่คนเดียว ควรที่เรลดตำแหน่งให้หน่อย ที่มีความสามารถมาบริหารกิจการโอลิมปิกของเมืองไทยให้เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น ไม่ใช่สร้างความการแข่งกันกีฬาที่เมืองนอกเป็นทองชอกช้ำตามนักกีฬาไปทั่ว โดยขาดคุณค่าแห่งหน้าที่ กรรมการโอลิมปิกก็ตกมาไปทั่วเสมอ.

ผมมีฐานะพอหรือพอคุณ ๆ ที่ต้องทำอะไรอย่างไรเพราะ คณะกรรมการ โอลิมปิกเมืองไทยนั้น เราเลือกกันอย่างไรนั้นเคยบอกแล้วว่า ผมไม่รู้จริง ๆ รู้เท่า ๆ ไป ๆ ยี่ ๆ รู้ว่านั่นเป็นประธาน, คนเป็นเลขาธิการ หรือคนเป็นกรรมการอะไรไม่บอก, ที่ผมรู้ก็คือทางตำรวจบาลสุดที่รับของเรา ให้รับมาเอาเขวเอาเอาโอลิมปิกไปแก้ประเพณีไทยทุกปีเป็นเงินแสน ๆ บาท แต่ไม่รู้ว่าเงินจำนวนนี้ไปทำอะไรโอลิมปิกหรือเปล่าก็ให้.

พูดถึงเงินที่รัฐบาลเอามาให้กรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยกันนั้นนะ ย่อมเป็นเงินที่ชาวชาวไทยไม่เอาใจใส่รัฐบาลเก็บภาษีอากร ก็ควรที่คน ๆ และคนตลอดทั้งประชาชนจะได้ทราบวิธีรับเงินที่ให้นี้ไปทำอะไรบ้าง.

พูดถึงเรื่องเงินทอง ที่เราว่าจริง ๆ ปรากฏว่าโอลิมปิก ของเมืองไทยแล้ว ก็อยากเห็นนักกีฬาของเรา มีความเจริญขึ้น ๆ ขึ้น เพื่อเตรียมตัวไปแข่งขันโอลิมปิกคราวหน้า แต่เท่าที่รู้มา พอถึงความแข่งกันโอลิมปิกคณะกรรมการของ (อ่านต่อหน้า ๓๓)

พูดถึงเรื่อง 'นักเลง' แล้ว ... ผมกล้ากล่าวได้ว่าผม

รู้จักนักเลงแทบทุกแง่ทุกมุม และแทบทุกคน เพราะว่าชีวิตของผมมันเกี่ยวพันกับพวกนี้มาตั้งแต่เด็กจนโต ทุกแห่งหน -- ตั้งแต่สมัยที่พวกผมรู้จักกันกับชนบทกัน ตั้งแต่มาเรียนที่โรงเรียน ไปในข้อหาของพวกนั้น โดยเฉพาอย่างยิ่ง น.ส.พ. ที่ผมจำได้ในสมัยที่แล้ว ส่วนมากเป็น น.ส.พ. ที่มี 'เขม' หมกไปในทางเสมอชาวอาชญากรรมหรือ 'ข่าวโรงพัก' ดังนั้นจึงมีใจใกล้ชิดกับวงการนักเลงมากยิ่ง ขึ้น เพราะเราว่าของอาชญากรรมส่วนมากก็มาจากนักเลง หรือเกี่ยวข้องกับวงการนักเลงแทบทั้งนั้น.

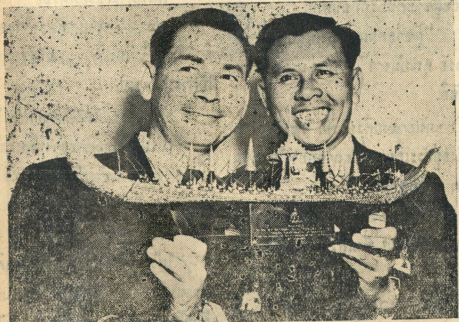
ผมรู้จักสภาพชีวิตของนักเลงเมืองไทยดี และกำลังจะบอกท่านที่รักอยู่เดี๋ยวนี้แหละ -- นักเลงเมืองไทยนั้นผมจัดคั้ง 'ทาส' เป็น 'หมู่' หรือเครื่องมือของผู้นิยมอิทธิพลและอำนาจ -- และเป็น 'เหยื่อ' แห่งชาตกรรมอย่างน่าสงสาร น่าสลดใจที่สุด.

นักเลงเมืองไทยยุคปัจจุบันส่วนใหญ่อยู่ในสาขาค้าปล้นแล้ว ซึ่งก็เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวกันมานาน. นักเลงหรือนักเลงโศกสมิธควรจะโดนได้ทราบยกย่องว่าเป็น 'เจ้าพ่อ' ของท้องถิ่นหรือ 'พระภูมิเจ้าที่'. ประชาชนและรวนรวงต่าง ๆ ยึดถือเอาเงินทองเข้าของไปให้เป็นประจำ ด้วยความขำเกรงจนยึดถือหรือกลัวเกรงในอิทธิฤทธิ์ไทยแต่ทั้งนี้ แต่นักเลงสมัยนี้ส่วนมากเป็นนักเกลียดชังและระแวงของประชาชน ประชาชนคนใดจะจ่ายเงินทองให้ก็ต่อเมื่อจำเป็นและจำเป็นจริง ๆ เพราะกลัวความอาชญากรรมของนักเลง กลัวจะถูกปล้นเกลี้ยกลืนทั้งนั้น. ทั้งนั้นและทั้งนี้ก็เพราะว่านักเลงสมัยใหม่ไม่มีความ และอิทธิพลทั้งเช่นนักเลงในสมัยก่อน มีอำนาจที่เอาใจของคนสมัยนี้ไม่ได้ 'เน' เหมือนสมัยก่อน นักเลงสมัยนี้ส่วนมากได้แก่พวกอนาจารพวก 'ดาวร้าย' ซึ่งมักจะมีจิตใจเป็นคนที่ขาดเกรงหรือเป็นอาชญากรรม. มีใช้ผู้มีจิตใจเป็นนักเลงจริง กล้าหาญและกล้าโคกกล้าเสี่ยงเช่นนักเลงในสมัยก่อนนั้น.

อาชีพของนักเลงยุคปัจจุบันนี้ บางพวกก็ทำกันด้วยวิธีการเช่นผู้เอาเงินหรือที่เรียกกันว่า 'วัด' หรือ 'โล' เงิน เช่น 'โล' ความหมายคือของแก้หรือความข่มขู่. บ้างก็ 'วัด' จากแรงผลัดประจัญทาง. รอโดยสสารทางจังหวัด. บางพวกก็ทำกันทางทวงไรโดยคงจะเช่นเป็นนักเลงประจำหรือที่เรียกกันชัด ๆ. ย่างก็เช่น 'นักกัมหม' ประเภท 'ทั้งทอง' หรือประเภทนายหน้าขายที่ดิน หรือเป็นนัก 'บั้งเงา' คือว่าเข้าไปในร้านค้าไวน์ ยึดเกี่ยวเกี่ยวเข้าของในร้านอันตระทานเข้าไปอยู่ในกระเปาะของเข้าไต่อย่างหมดที่ควรระวังเหลือเชื่อ หรือว่าบางทีเขาจะขอซื้อสลับสว่สลับของหนักหนัก ๑ บาท แต่ก่อนที่เขารอจะเอาหรือสลับสว่สลับให้เขาเงิน ทำให้เงินเหลืออยู่เอาเงินที่หนักหนัก ๕ บาท ให้เขาไปใช้ก็ไม่มี.

ส่วนนักเลงบางพวกก็ทำกันทางคุม 'ช่อง' โกลด. บ้างก็รับจ้างเป็นลูกมือของของเถื่อนเป็นเถื่อน และมีนักเลงเป็นจำนวนมากที่เกี่ยวพันกับนักเลงอยู่ตามโรงยาสูบ.

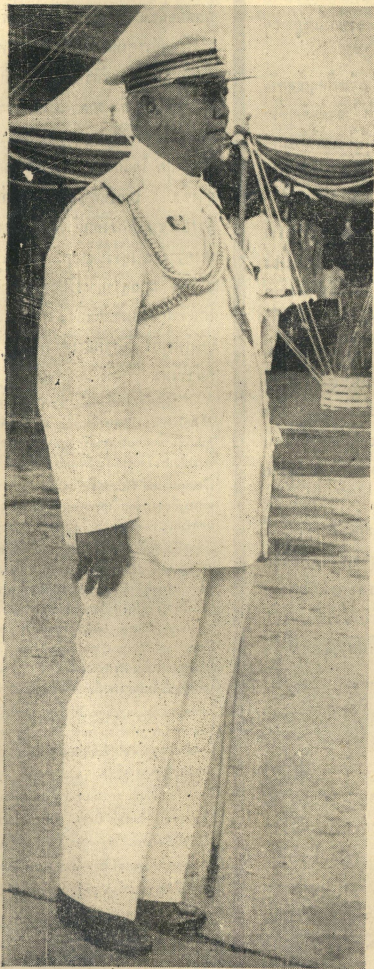
จากอาชีพของนักเลงดังกล่าวนี้ ผมจะเห็นกันอยู่แล้วว่าเป็นอาชีพที่โหด 'หยาบ' เพียงไร และความซื่อสัตย์จึงปรากฏว่าพวกนักเลงสมัยนี้ก็เป็นเขาเกิดออกจากรุ่นปู่คุณๆมาแต่ไม่เว้นแต่จะยึดถือ.

• ที่ระลึกของเมืองไทย ซึ่งโอลิมปิกแห่งประเทศไทยมอบให้ประธานกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยและกรรมการ ซึ่งไทยเป็นกรรมการแข่งขันทุกประเภท. •

โตม ทวี คำแดง

กองบลิซกเลิง

▲ นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ▲

-ความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยในการเมืองให้ใช้-

สภาพของนักเลงเมืองไทยยุคปัจจุบันนี้มีชีวิตประดุจ 'ทาส'

ถือกรอกเป็น 'หุ่น' หรือเครื่องมือของผู้ทรงอิทธิพล...อำนาจ

ก็และจากการที่

ข้ายังเป็น 'เหยื่อ' ชตากรรมในชั้นปลาย-

เมื่อถูกข่มขืนบ่อย ๆ ต้อง

เจ้าถูกกระวางเสมออันเอง เหล่า นักเลงคนทั้งเรเจ้าหาตัว

วรา-พยายามฝากเนื้อฝากตัวกับนายตำรวจชั้น 'อศวิน'

โดยการมอขายถวายเป็นลูกน้องหรือ 'ลิวลือ' ทั้งนี้

และทั้งนั้นเพื่อหวังพึ่งขามมือของ 'อศวิน' คู่ครองคน

เวลาเกิดเรื่องเกิดวิวาห์ขึ้นคนทั้งนี้โรงพัก หรือหวังพึ่งในเวลา

ที่มีการจับกุมกวาดล้างนักเลงอันพาล โดยตัวเองจะได้

รอดพ้นจากการถูกจับกุม เพราะว่ามี 'อศวิน' เป็นเจ้า

นายหรือ 'ปลอกคอ' อยู่.

...และนี่คือปฐมเหตุของการระดมพลพรรค

นักเลงอันพาลเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการเลือกตั้ง

ซึ่งกำลังเป็นข่าวเกรียวกราวอยู่ในเวลานี้.

รายงานช่วยหน้าหนังสือพิมพ์ ในระยะนี้ ทุก

ท่านย่อมทราบกันดีแล้วว่า ได้มีการเรียกชุมนุมพลพรรค

นักเลงอันพาลเพื่อเตรียมดำเนินการเกี่ยวกับเลือกตั้ง

ทั้งอย่างเปิดเผยทั้งลับ -- มีการเรียกชุมนุมพลพรรคแต่ก่อน

จนกว่าจะมีคนแล้วเป็นต้นมา โดยนายตำรวจผู้ใหญ่เป็น

ผู้บัญชาการเรียกประชุมพล การชุมนุมกระทำกันขึ้นของ

'อศวิน' ๒-๓ แห่ง บางครั้ง 'ผู้ยิ่งใหญ่' ก็ได้ไปร่วม

ประชุมด้วย.

การประชุมพลเหล่านักเลงอันพาลครั้งแล้วนี้ เกิด

ขึ้นจากความจำเป็นมากกล่าวข้างต้น นั่นคือบรรดานักเลง

อันพาลทั้งหลายส่วนใหญ่ ต่างเข้ามาขอขายถวายเป็นลูก

น้องของ 'อศวิน' ชื่อครั้งนั้นคนนั้น ทั้งนี้เพื่อต้องการ

ระยะเวลาแห่งการเลือกตั้ง นักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่ก็เกิด

เกิดความวิตกกังวลว่า ถ้าระดมพรรคพวกแล้วจะกวาดไป

เป็นเครื่องมือในการลงคะแนนเสียง ย่อมจะโผล่ลึกลง

แน่แท้ เพราะว่ามีนายใหญ่อยู่ในกำมือของ 'อศวิน'

ทั้งนี้เอง อันเหตุทุกคนในกลุ่มพวกตนเป็นคนที่เห็น

กันนี้ จึงได้มีการ 'บัญชา' ลง

มาให้ 'อศวิน' ผู้กว้างขวางในวงการ

นักเลง ดำเนินการเรียกชุมนุมพล

พรรคนักเลงทั้งหลาย เพื่อให้ไป 'ทำ'

คะแนนเลือกตั้ง ให้แก่ผู้สมัครเข้า

เลือกตั้งอันเป็นฝ่ายของรัฐบาลทันที.

อย่างไรก็ดี -- ขอได้โปรดทราบ

ทั่วกันว่าการมี 'บัญชา' และการระดม

พลเหล่านักเลงเพื่อไป 'ทำ' คะแนนเสียง

ในการเลือกตั้งครั้งนั้น มันได้เกิด

มานานแล้ว -- มันตั้งแต่สมัยเลือก

ตั้งครั้งแรกก่อน ๆ แล้ว -- มีข่าวว่าเพิ่งจะเกิด

ขึ้นในการเลือกตั้งครั้งนั้น และมันได้เกิด

มีมาหลายครั้งหลายหนแล้วตั้งแต่ ๔-๕

ปีก่อนโน้น -- ทั้งในการเลือกตั้ง ส.ส.

และสมมุติเทศบาล นครกรุงเทพฯ

เพียงแต่ว่า การเรียกประชุมพล

นักเลงสมัยก่อน ๆ นั้นไม่ใหญ่โตมโห

ฬารเท่าที่ขานขึ้นในเวลานี้เอง เพราะว่า

การเลือกตั้งครั้งก่อนนั้น ไม่สำคัญเท่า

คราวนี้ ซึ่งเป็นการเลือกตั้งครั้งใหญ่

ในสมัยพุทธศักราช ๒๕๕๓ นายก

รัฐมนตรีและรัฐมนตรีช่วยสมัครเข้า

เลือกตั้งกันเป็นระลอก.

การประชุมพลนักเลงแล้วนี้ สมัย

ก่อนนั้น ตามสถิติปรากฏว่าการประชุม

พลครั้งใหญ่ที่สุดมี ๕ ปีก่อน มัน

เลยไปร่วมชุมนุมประมาณ ๓,๐๐๐ คน

สามารถ 'ทำ' คะแนนเสียงได้มัน

กว่าคะแนน การประชุมพลครั้งนั้น

ข้อสังเกตุของ สมิท เรืองกิจ

4๒

อเมริกา

บันทึกสกลกวีน้อย

โดยผู้เขียน

ซึ่งไปเผชิญการการณ์มาด้วยกันแล้ว

นิสสิตสาวโสเภณี.

๓.

สถิติแสดงว่าวัฒนธรรมเสื่อมทรามอย่างหนักในสหรัฐอเมริกา คือสถิติการฆ่าตัวตายในหญิง เมื่อข้าพเจ้าไปเยี่ยมกองสืบราชการลับที่ห้องขึ้นใต้เห็นสถิติอาชญากรรมเป็นแถว มาตรกรรมมาเป็นอันดับ แขนงข้าพเจ้าไม่ทันจะได้จดสถิติที่น่าสนใจเหล่านั้น เพราะเวลาน้อย แล้วเราก็กด "เร" ไปดูแผนกวิชาการอย่างอื่นต่อไปอีกด้วย ในภายหลังจึงทราบจาก "เชคควอเตอร์ ดีเพ็คทีฟ" ว่า สถิติล่าสุดเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายในหญิงนับว่าไม่เลวเลย สถิติแสดงรายละเอียดว่า ทุก ๓๐ นาทีจะมีคดีฆ่าตัวตายในหญิงเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา นั่นแสดงว่า เหตุใดสตรีธรรมอันทรุดโทรมอย่างน่าใจหาย จึงจะไม่ระบดไปสู่อะการศึกษานานสูง ในชาติโกซึ่งข้าพเจ้าจะเล่าให้ฟังดังต่อไปนี้

ชิคาโกเป็นเมืองใหญ่ที่สุดในโลกเมืองหนึ่ง แต่สำหรับสหรัฐอเมริกาแล้วชิคาโกเป็นเมืองใหญ่ที่สุดในอันดับสองรองจากนิวยอร์ก. สถิติที่สำรวจเมื่อ ๖ ปีที่แล้วมานี้ ชิคาโกมีพลเมืองเกือบ ๔ ล้านคน ก่อนการเลือกตั้งชิคาโกมีพลเมืองเพิ่มขึ้นมากกว่า ๔ ล้านคน พลเมืองอยู่กันอย่างแออัด เมื่อเปรียบกับนิวยอร์กแล้ว ชิคาโกมี "บู๊" มากทีเดียว. คนที่อยู่นิวยอร์กเรียกกันว่า "ผู้คือนิวยอร์ก" คือลักษณะการแต่งตัวดูสะอาดตาการกินพิถีพิถันมาก. เสื้อผ้าก็ดูทันสมัยอยู่เสมอ มักกินหาอยู่แต่ในภัตตาคาร โรงแรมหรือในไนท์คลับ ไม่ค่อยออกไปเที่ยว

▼ สถิติลากับเพื่อนชายไปในงานที่เรียกว่า "สังคมชั้นสูง" แห่งหนึ่ง ▼ แต่ในที่ลุดก็มิจำเป็นเปลี่ยนแซกเข้ามา เธอต้องเบือนหน้าหนีทนดูไม่ได้.

ในนิวยอร์ก ซึ่งค่าครองชีพสูงมาก. แต่ถ้าจะไปชิคาโกแล้ว ยังจะสมัครใจมากกว่ากัน เพราะเหตุที่มีความเป็นอยู่อย่างนั้นเอง.

เมื่อชิคาโกเป็นเมืองใหญ่ที่สุดในอันดับสองของอเมริกา สิ่งหลักเลื่องไม่พ้นก็คือ "กะเขวักมี คนดึกมาก" สถิติลดา. จึงเป็นสถิติสาวคนหนึ่งประเภทแรก.

สถิติลดาเป็นนิสสิตสาวรูปร่างโสภาน่ารักในวิทยาลัยชิคาโก เบียร์และเหล้าเป็นสิ่งที่จำเป็นชีวิตของเธอ ดึงลงไปสู่ขุมรกทั้งเป็น. ครั้งหนึ่งเมื่อลดาออกไปแล้ว ก็เป็นการยากที่เธอจะถอนตัวออกมาเสียได้ เธอ

ต้องการเลิกแต่เลิกการลดาเสียมีความปรารถนาที่จะกลับตัวเป็นคนดี แต่ถูกนิสสิตสาวและนิสสิตชายผู้ซึ่งชักนำเธอเข้าไปสู่ปรักแห่งความชั่ว ชั่วชั่วว่า เธอจะกระทำเช่นนั้นก็ได้ แต่ความลับของเธอจะต้องถูกเปิดเผย... คือให้มารดา เธอทราบ การข่มขืนของนิสสิตสาวชั่วได้ลดา เธอจำต้องเป็น "นิสสิตสาวโสเภณีต่อไป" จนกระทั่ง.....

วันหนึ่งขณะที่สถิติลดาอาศัยอยู่ในหอพัก ชาวสันเพื่อนสาวของเธอมาพบแต่เช้าก็รู้ แล้วบอกว่า บ่ายวันนั้นเธอจะต้องไปพบ "เพื่อน" ความหมายของคำว่า "เพื่อน" จะเป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกจาก "เพื่อนชาย" ชาวสันเป็นนิสสิตวิกลจริตแห่งเดียวกันเธอ แต่ได้มีความสนใจในโสหม อย่างเคยกันมาด้วย ชาวสันอธิบายว่า "เพื่อน" ของเธอคือการค้าขายที่ชักชวนให้สถิติลดาคนหนึ่ง แต่ทั้งสองยังคงอยู่ในวัยเด็กวัยเยาว์ "เราจึงมาถึงเธอเป็น (อ่านต่อหน้า ๓๐)

"อัสวัน" เป็นประธาน, ท่านนักการ. มั่งคั่งยิ่งใหญ่มิได้ไปปรากฏตัวในที่ชุมนุมพล ทั้งการชุมนุมพลสมิธนั้น แต่ก็ไม่มีการปราศรัย นอกเล่ากันว่า การประชุมพลครั้งนั้น ก็ทำตาม บัญชี "ข้า" ของ "ท่าน"

ส่วนการประชุมพลอย่างมโหฬารพลัดในยุคนั้น หรือการประชุมพลสมิธนั้น ตามสถิติปรากฏจากการเรียกประชุมพลหลายต่อหลายครั้ง นับตั้งแต่กันยายนความขัดแย้งกันมา ในการจัดตั้งกลางเดือนกรกฎาคม ค.ศ. — ปรากฏว่าการประชุมพลครั้งใหญ่ที่สุด ให้มีการเรียกประชุมพลทั้งทางข้อ เมื่อวันที่ ๑๖ ธ.ค. ค.ศ. ก่อนการประชุมพลครั้งถัดมานั้นมีเหล่าเลขาธิการวัย ไปร่วมชุมนุมถึง ๖,๐๐๐ กว่าคน มากกว่าการประชุมพลครั้งใหญ่ที่สุดในสมัยก่อนถึง ๓ เท่าตัวว่า ผู้ซึ่งใหญ่โตไปร่วมประชุมกัน ทั้งกล่าวแล้ว.

การเรียกชุมนุมเหล่า "คารา" นักเลงหัวไม้ในปัจจุบัน เพื่อการเลือกตั้งทั่วไปในคืนวันพฤหัสบดี นอกจากจะประชุมพลก็เพื่อเป็นโอกาสเป็นพิธีการที่ผิดกติกาแล้ว ยังได้มีการเรียกชุมนุมพลที่นครรัฐชิคาโก ซึ่งการชุมนุมพลเพื่อการเลือกตั้งครั้งนี้เรียกว่าการประชุมพล อันนั้นนอกจากจะเรียกประชุมพลใหญ่ ระดมบรรดานักเลงหัวไม้ที่นครรัฐแล้ว ต่อมาในเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๐ นี้ ยังมีอีกการประชุมพลเป็นเขตๆ หรือเป็นย่านๆ อีกด้วย เช่นเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ ค.ศ. นี้ มีการเรียกประชุมพลที่เมืองชิคาโกเพื่อจะพบนครรัฐ ชิคาโกและนครรัฐ, ชานนา, บารัก, สติน โดยไปชุมนุมพร้อมกันที่สำนักงาน "โออิ" ผู้ยิ่งใหญ่แห่งย่านบารักแห่งหนึ่งนั้น และหลังจากนั้นที่ทราบว่าจะมีการเรียกชุมนุมพลเป็นเขตๆ ตามย่านอื่นๆ อีกต่อไป จนถึงทุกเขตของพระมหากษัตริย์ การเรียกประชุมพลก็จะเป็นเขตๆ นี้ "ท่าน" ของชุมนุมไปร่วมชุมนุมหรือไปเป็นประธานแทบทุกแห่งที่กล่าว.

เป็นอันว่า ระบอบประชาธิปไตยที่พลทั้งหลายต่าง "จับมือ" ออใหญ่เต็มที แต่ละคนเดิน "ไป" หากมีคนละ—สองสิ่งดังนี้ "ใจ" พ่อ อยู่มาวันเหล่า โรธาร์โน และ ช่างโสภณ ทุกคนมีบัตรของเสรีนิคคิลา มีลายชื่อของจอมพล หัวหน้าพรรคประวัตรของอยู่.

แต่ถึงสภาพโดยแท้จริงแล้ว—นักเลงคึกคักเลง—ก็ "ทาส" หรือ "หุ่น" ของผู้มีอิทธิพลและอำนาจ—และเป็นผู้ซึ่งชักชวนเป็น "เหยื่อ" แห่งชาติ

กรรมอย่างนี้คือสิ่งที่ถูก. คงที่เสมอไว้
กล่าวไว้ในเบื้องต้น.

มม (ผู้เขียน) จะขอแปลข้อเท็จจริง
ให้ท่านที่รักทราบ ณ ที่นี้...

ได้นอกแล้วว่า การ

กรรมพลพรรคนักเลงอันธพาล เช่นที่
ปรากฏอยู่ในระยะนั้น เคยปรากฏมี
มานานแล้ว และเคยมีการรวมกัน
มาหลายครั้งแล้ว ตั้งแต่ ๔-๕ ก่อนนั้น
และการเรียกรวมพลทุก ๆ ครั้ง "อหิ
วิน" และ "อหิวินใหญ่" ผู้ดำเนินการ
เรียกรวม ก็กรลาลาอยู่ประปรายใน
บริเวณอันธพาล คาววับทั้งหลายอย่าง
หวานหวาน ซอไช้อย "ท่าน" นักการ
เมืองผู้ยิ่งใหญ่เด็ก เสรีแล้วจะมีการ
ยืนท่าหน้าโรงวัด ช่วยเหลืออันอย่าง
เต็มที่ ใครที่ขี้ขลาดไม่มางานที่การทาง
ให้ทำอย่างนี้ เวลาไปโรงอุโบสถหรือตอ
หาในคอก "ผู้ใหญ่" ก็จะช่วยไม่ให้ก
ล้องจับตามโรงพักและไม่ให้คิดกระ...
ทุก ๆ คนที่ไปร่วมในการชุมนุมพล และ
"ทำงาน" ไม่ในการเลือกตั้งให้ "ท่าน"
นั้น ท่าน ถือว่าเป็น "เด็กของท่าน"
นั้น.

แต่... ผลตกแทนที่แท้จริง เท่า
ที่ทราบกันถึงทั้งหลาย ได้รับจากการ
เลือกตั้งคราวก่อน ๆ หรือจากการไป
ชุมนุมพลช่วย "ท่าน" คราวก่อน ๆ นั้น
ก็คือ อหาว ๒-๓ มื้อ เหล้ากันละ
ไม่กี่กั ที่ "อหิวิน" เลี้ยงในนิเวศม
พลัดละไมวันเลือกตั้ง-ก็ความเรียบร้อย
น้ำใจท่านเอง!

สมมุติขบขันว่า เหล่าอันธพาล
กับทั้งหลาย ได้มีการยอมแทนกัน
วิ่งๆ. วิ่งอยู่หรือรอว่าอาหารมีมาจน
ได้รับการยอมแทนอีกเล็กน้อย แต่ก็มิ
ขาดเหลือเกิน, นักเลงที่ไว้รับเงิน
อย่างนี้ ต้องเป็นลูกของคนที่รักของ
อหิวิน วิ่งๆ แล้วก็ก้อง "หน้า
บ้าน" เข้าไปขอด้วย จึงจะได้รับ "พระ
ราชทาน" มาบ้างคนละสี่ห้าหัดียบาท
แต่ก็มีไม่มากนักเหลือเกิน.

(อ่านต่อหน้า ๓๔)

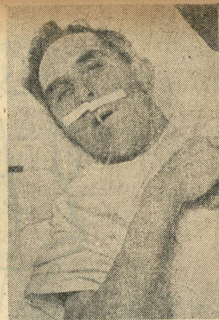
วิวัฒนาการ

การผ่าตัดหัวใจแบบใหม่.

สัณฐานวิทยาของหัวใจ. ทำให้
มนุษย์มีความสามารถในการอยู่รอดมา. ใน
ขณะเดียวกันการก้าวหน้า ไปเรื่อย ๆ
เพราะมีสมองของชาวโลกของมนุษย์
นั่นเอง นักวิทยาศาสตร์ก็เช่นเครื่องมือ
ของนักวิทยาศาสตร์ ใช้ความมานะพยายาม
ที่จะค้นคว้าหาวิธีใหม่ ๆ ขึ้นไป เพื่อ
ป้องกันชีวิต และประโยชน์สุขของคน
และพวกพ้อง นักวิทยาศาสตร์การ
แพทย์ผู้เป็นเครื่องมือของมนุษยธรรมก็
หาให้ทุกคนได้อยู่กันดี ไม่ป่วยแพทย์—
มนุษยธรรม—และสัณฐานวิทยาของนัก
เองกับความเสียสละอันสูงส่ง ผลก็คือ
ให้กับการแพทย์ผู้ปรารถนาดี. คน
คว่ำหาทางเอาชนะโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ
ที่เยือกเย็นมนุษย์ ด้วยกันตลอดมา
และได้เอาชนะโรคภัยทั้งหลายขึ้น มา
แล้วอย่างงดงาม นักวิทยาศาสตร์การ
แพทย์นี้บอกว่าเครื่องมือของมนุษย์ของโลก ซึ่ง
มนุษย์เป็นที่ยอมรับของเขา อย่างไม่อาจ
ยอมแทนให้ใครมาเสียได้ บุคคลเหล่านี้
นักคิดนักค้นคว้าใช้ที่ด้วยหัวใจมานาน
ชนิดที่จับต้องสัมผัสด้วยมือโรควัย-คว่ำ
เครื่องอยู่ในห้องทดลอง และมีความรู้
ทั้งหลายของชีวิตของตัวเอง เป็นเครื่อง
เพื่อเอาตัวรอดทดลองทุกวิถีทางที่พบ

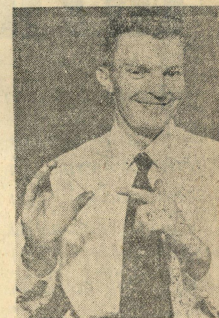
ใหม่ เขาเหล่านั้นสมควรจะได้รับการ
ยกย่องเทิดทูนอย่างสูงส่ง เขาควรเป็น
ทั้งนักบุญและวีรบุรุษยิ่งใหญ่ เหนือ
วิษณุยุคโลก ๆ ที่โลกของมนุษย์มาแล้ว
ผลงานของเขาไม่เคาะยังมีประโยชน์สุข
แก่ประชาชนชาวโลก ไม่ว่าจะเป็นใน
ชาติใด ภาษาใด และในวิถีการปก
ครองระเบียบใหม่.

โรคหัวใจเป็นโรคร้ายชนิดหนึ่ง
ที่มนุษย์ต้องต่อสู้เอาชนะ มันเช่นเดียว
กับโรคมะเร็ง วัณโรค ไข้หวัด
คนตายด้วยโรคหัวใจไปประเภทต่างๆ ใน
บ้านนี้ ก็ยังคงมีจำนวนสูงอยู่ทุก
ปี โรคมะเร็ง และวัณโรค เมื่อค้น
ได้คนคุณภาพนักค้นคว้า ได้มีราย
งานจำนวนมากว่า งานการแพทย์ของ
สหรัฐอเมริกา ได้มีความสำเร็จใน
การขจัดโรคร้ายในแผนใหม่ อิดรอน
หนึ่ง ชาวอเมริกันมีความสนใจในการ
แพทย์โรคหัวใจอย่างยิ่ง คนไข้โรค
หัวใจรายนี้ ชื่อนายวิลเลียม ฟรุตคิง
อายุ ๔๘ ปี ชาวเมืองเซนต์โครติช
ฟอสส์รัฐวิสคอนซิน เกิดเป็นลมย์บ้าน
หัวใจหยุดเต้นไป แม้มีผู้นำตัวเขาไป
พยายามเซนต์โครติช เหมไม่มียศ
พลตรีพันการ ดร.โจเซฟเบลเชนเป็นผู้
ทำการผ่าตัดหัวใจของฟรุตคิงโดยมี
ดร.เฟรดริคเกิล และกอร์ดอนริคเชน
ช่วยเหลื้อมาร่วมกันทั้ง ๆ ที่โรงพยาบาล
นี้ตั้งอยู่ในชนบท ห่างจากนครมิชิแกน
พันสี่ร้อย โยเบเพอร์ (อ่านต่อหน้า ๔๔)

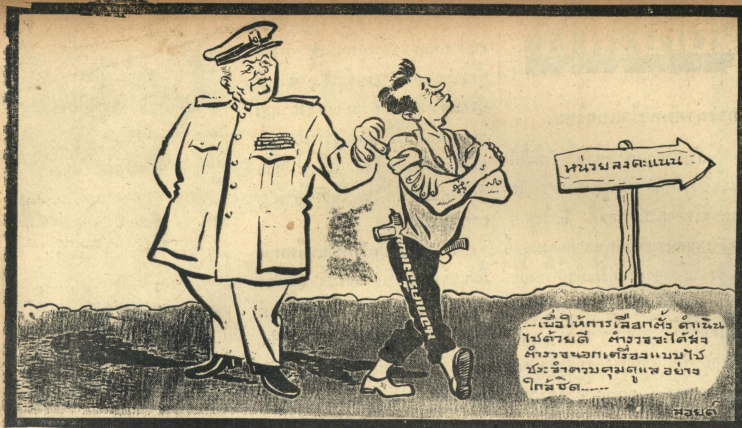

▲ นายวิลเลียม ฟรุตคิง โรคหัวใจที่เร
จนหยุดเต้นไปแล้ว การผ่าตัดหัวใจแบบใหม่
ได้ช่วยให้เขากลับหายใจได้เป็นปกติแล้ว...

นายอาร์แมน แอส. อิลลิ คนไข้ของแพทย์
ที่ช่วยในโรคไตคน การผ่าตัดหัวใจแบบใหม่
ร่างกายไม่ระคายเคืองด้วยเคมี แต่การผ่าตัด
ขนาดใหญ่เพื่อหัวใจที่ซ่อมแซมเข้าไป เวลา
แรกมีสุขภาพแข็งแรงแล้ว โรคหัวใจที่เร
จน ไม่มีรับทำหรือชีวิตของเขาได้อีก. ▼

▲ นักการแพทย์ผู้ได้รับรางวัลโนเบลประจำปีนี้แล้ว ในฐานะค้นคว้าวิธีรักษาโรคหัวใจและความดันโลหิตสูงตัวใหม่
เขาชื่อ ดร. อังเดรนาซังคซาวด์ฟองส, ดร. คิลคินัน คัมเบอร์, ริชาร์ด และดร. เวโรนอร์ฟอสตามานนักค้นคว้า
คิดค้นหัวใจที่ซ่อมแซมขึ้นเพื่อศึกษาสภาพทางสรีรวิทยาในหัวใจในหัวใจของมนุษย์แล้วด้วยวิธีที่ถูกต้องใหม่ของเขา.

จากระเบียง บรรดาการเมือง

ภายหลังจากที่ได้ใหม่โรง
วัดคลอเล็กที่พาทพบ เรียกความสนใจ
ของประชาชนด้วยวิธีการเตรียมตัว
เพื่อรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ของ
พรรคไทย ๒ พรรคแห่งประเทศไทย
คือพรรคเสรีชนและกิจสภา ภายใต้การ
นำของจอมพล ป. หันหลังความ คิด
ความด้วย จอมอ้วนเข้า ศิริยานต์
ผู้เป็นมันสมองในการวางแผนการนี้
และนายควง อภัยวงศ์ หัวหน้าพรรค
ฝ่ายค้านเมื่อ ออกนอกราชการ
ผู้เคยสั่งปลุกจอมพล ออกจากคำ
แห่งนามปากกาแล้ว ประชาชนทั้ง
หลายก็ได้เห็นความสนใจและจับตา
ความแปลกพิสดารในกลศึก
ของ ๒ พรรค อย่างที่ออกใจใจแต่
ข้างฝ่ายจอมพลนั้นดูจะเป็นผู้ มีบทบาท
ออกมากลางสายตาประชาชน ก่อน
โดยที่ได้คุมพลออกละก็ถนัด ล้อม
กรอบหาคะแนนนิยมในสถานที่ต่างๆ

หลายแห่ง ล้วนข้างฝ่ายนายควง
นั้น ทักกันว่าขบวนการในหัวสนาม
กีฬาชวติ ถูกดูถูกของจอมพล
อยู่อย่างเจ็บ ๆ จะคิดออกมายัง
ก็เพียงประปราย ด้วยวิธีการเปิด
เปรตสกลอนเพื่อเร้นซ่อน ในนิวาส
สถานเป็นการชิงตาช่อในที่.

ครั้งนี้ยังถวิลเลือกตั้ง เข้ามารวม
พลกติกุมบรรดาชนคึกคักหลาย กระ
ชาที่พหุเข้าที่ยุทธภูมิใหม่ยังอ้อมสะกด
การ ไร้มอง “ขุนพลชัย” คง
แต่ประชาชนที่ยังอยู่ทุกคน นั่นคือ...
การหารายการโทรทัศน์ด้วยการทุ่ม
เงินมหาศาล ก็รายการพิเศษออก
ทางโทรทัศน์ โดยจอมพลได้ลง
นโยบายและผลงานของรัฐบาล ที่ได้
สร้างความเจริญให้แก่ประเทศมาแล้ว
อย่างมากมาพบ ทั้งในด้านการศึกษา
-การคมนาคม-การอุตสาหกรรม และ
การเกษตรกรรม ซึ่งแต่ละส่วน
ก็ ๆ ทั้งนั้น เป็นที่น่าการศึกษาก็ว่า

หน้า การคมนาคมก็ได้มีถนนหนทาง
คิดก่อสร้างความสะดวกให้ประชาชน
อย่างรวดเร็ว การอุตสาหกรรมก็เจริญ
รุ่งเรือง เวลานั้นผู้รักทำดีก็ ผ่าคิด
ถึงข้อใด คุณภาพเท่าเทียมค่าประเทศ
ในด้านการบริการ ชวนนักกีฬาชาว
ไทยมากและทำหน้าที่โรคาภิ เมื่อ
พจนความหลังกันแล้วเห็นได้ว่ารัฐ
บาลได้สร้างสรรระบอง ความเจริญ
ขึ้นมาทุกด้าน พุทธิพหุมาที่ขึ้นเข้า
มาสู่ ประเด็นการเลือกตั้งแทน รวม
พลได้อุปมาอุปไมยเหมือนการซื้อควาย
ไปโดนก็ตั้งถูกก่อนว่า ควายตัวไหน
เสลาขึ้นยังใจ เคยแยกเคยไต่โหม
ไล่ไล่ก็หรือปล่า ถ้าไปเอาควายไม่
เคยออกมาแล้วอยู่กันใหญ่ ใช้งาน
ก็ไม่ไ้ ความเจริญมันก็ถูกเหมือนกัน
ถ้าหากถูกคิดงานกันมันก็ควรเอาไปใช้
งานในครัวเรือน แต่ว่าการเลือกตั้ง
เท่านั้น ถ้าจะไปเลือกนายควงเข้า
มาแล้ว มันจะไปกันใหญ่เหมือนกัน

เพราะอะไรหรือ อ้อมนึกเรื่องอย่างว่า
เราเลือกผู้แทน ชวนกันที่หน้าก็เข้าไป
แล้ว พอเข้าไปนั้นในสภายังไม่ทันไร
ก็เกิดโรคระบาดชนิดหนึ่งขึ้นทันที และ
เป็นโรคที่สังคมเรียกเสียภัยคือโรค
“ปากหอม มือบวม” แล้วเราเข้ามา
เลือกนายใหม่มาแทนเราแล้ว ชื่อน้อง
สงัดว่า มีลูกทรงกลดก็เกิดไม่เกิด
นี่เรื่องมันเป็นอย่างนี้ โชชีพเจ้าก็ออกไป
ไล่ไล่ก็ ไล่ไล่แล้วก็ออกซัดก็ไม่ได้
แต่ความจริง เราว่าเข้าพวกเข้าพวก
ไม่โดนกัน เป็นแค่เพียง เข้าพวกเข้า
ลิตก็แสดงความคิดเห็นอย่างตามระบอบ
เสรีประชาธิปไตยเท่านั้น วานอย่าพา
ว่า เป็นการศึกษาที่หน้าไปโดนเลย
เพราะเกรงว่าเข้าพวกจะถูก ไปไปเข้าพวก
เข้าพวกเสีย ทักก็เข้าก็ระดุดเชื้อกลอง
เสียเท่านั้น.

ฝ่ายว่า “ขุนพลชัย” คง
อภัยวงศ์ รองหัวหน้าเขาอยู่ เพื่อระ
คโคที่กว้างแผนภูมิ “ใหม่” ออกโรงครั้ง
ใหญ่ก็ตั้งสนามหลวงที่เดียว แม้มัน
ระเป็นเพียงครั้งแรก แต่ก็เป็นครั้งแรก
ที่ประชาชนเคยเข้าดูอยู่ ด้วยเขาเอา
ใจใส่ ไม่ว่าใครถูกก็เกิดแก่แก่ของถูก
ผู้มอกลองหลวงที่ระออกมาก็แล้ว ว่าระ
ถึงใจพระเกษมระคุณ เพียงใจหรือไม่ว
ละนั้น ถึงแม้ว่าของวงที่ ๒ เกอนั้น
ประชาชนจึงไปคอยจับกลุ่มดูอยู่ และ
ระออกมาก็เป็นระระ ๆ วนเนื่องเน่น
ไปหมด กลายเป็นว่าท้องสนามหลวง
มีงานเหตุการณ์ ประจักษ์ชนทั่วไวดมา
ฟังถลาถลาของนายควง (ขุนพลชัย)
นั่นแหละ ๆ มันก็เป็นที่รักถึงความคาก
หมายเหมือนกัน ก็ว่าพอนายควง
ออกโรง บรรดาแฟนทั้งหลาย ที่ปร
มื่อเรื่อครั้งถึงก็จะมีก็ด้วย แต่ชุมพล
ชัยออกโรงครั้งนี้ มีพิพวามทวนแหว
ไม่ไร่เล่นเหมือนกัน จักขุทวิวิแพ
ใหม่อย่างก็พิศุขนี้ คือว่า จักพล
ลอบ มาพูดอย่างก็ชวนพวามเหมือน
กัน คือ จักระดุดเสียงกันใหญ่
ใช้ถลึงการ (อ่านต่อหน้า ๒๔)

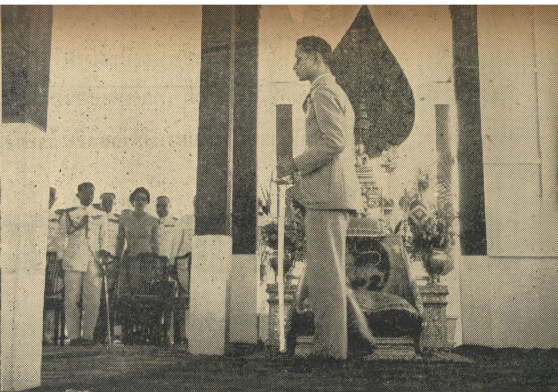
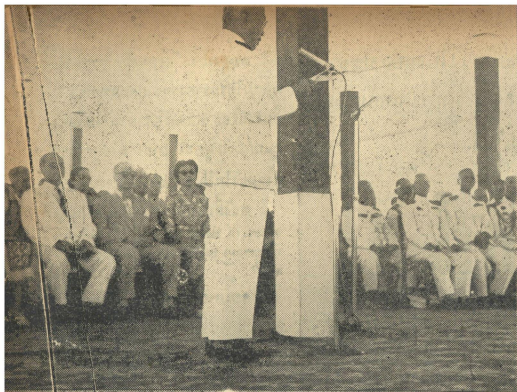
ស្រីព្រី ព្រាហ្មវេណី

จอมพล “ข้าพเจ้าขอปฏิเสธว่า
ไม่เป็นความจริง พรหมเสริมนังคศิลา

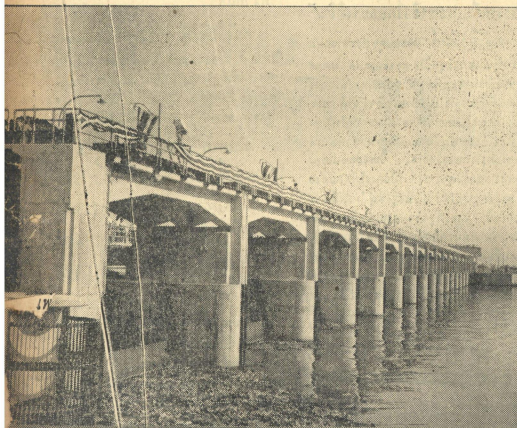
พินิจพิศ "ขอขอบคุณท่านอุดม
เรื่องทำนบหนองน้ำใหญ่ สุพรรณบุรี แม้ผู้
บ่งชี้ทางราชการจะอ้าง มาตราความผิด
ฉ้อโกงว่าเราควรไปฟ้องดำเนินคดีทันที และ
เมื่อมีประชาชนไปติดต่อแล้ว ท่านอุดม ประ
โยชน์ทางราชการก็เลยอ้างเรื่องไล่คดีให้
ปลัดกระทรวงมหาดไทย ขอตัดสินคดีให้
ไปพูดต่อที่ประชุมแล้ว เป็นการไปข่มขู่
ระบบประชาธิปไตย เมื่อผู้ให้คำเห็น
อย่างนี้แล้ว ใครมีลูกหลานหรือใครมี
น้องหลานที่สนใจจะปฏิบัติงานนี้ คนที่
ทราบแต่สิ่งนี้ ให้ไปฟ้องดำเนินคดี
ที่ไปพูดต่อที่ประชุมให้ดู ดีไหม จะมีการ
ทำกัน เรื่องทั้งหมดน่าจะถูกต้องก็เกินไป ประ
ชาชนก็มีความเดือดร้อน ถ้าเราทำนบหนอง
น้ำเก่าขึ้นแล้ว คลองทางน้ำก็...

จอมพล “เมื่อผมถูกระเบิดถล่ม
เหมือนนั้น” การ (อ่านต่อหน้า ๔๘)

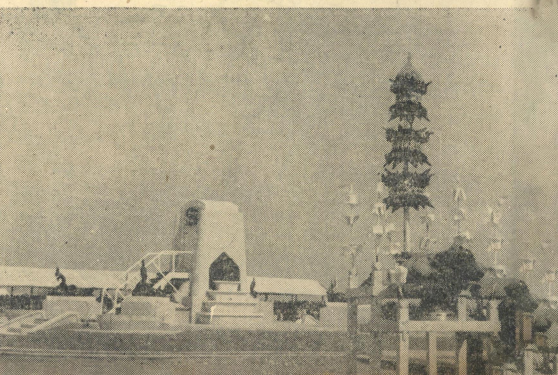
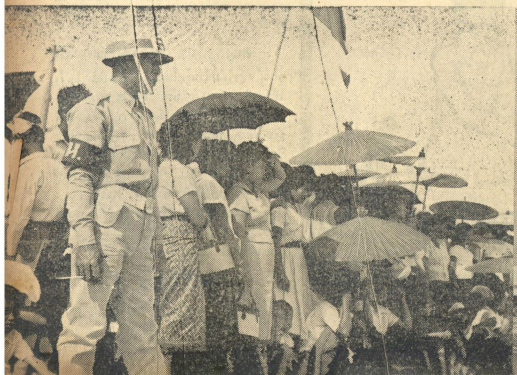

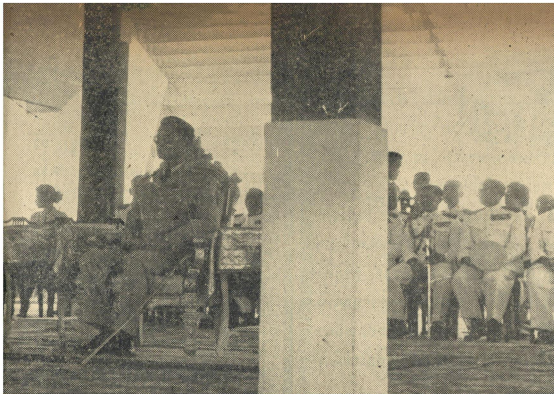

เปิดเขื่อนเจ้าพระยาที่ชัยนาท: พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงกระทำพิธีเปิด

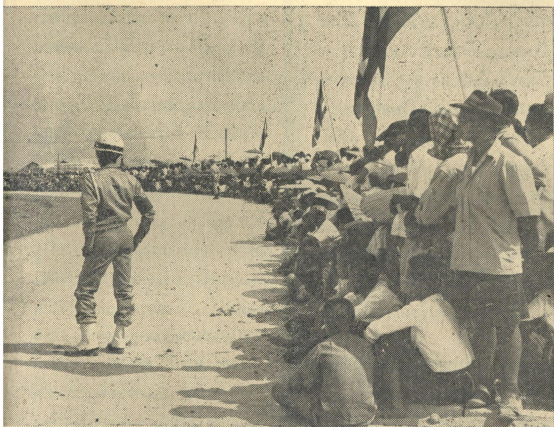

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีอ่านรายงานการสร้างเขื่อนเจ้าพระยาลงในท่ามกลางคณะทูตานุทูต พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชนิพนธ์เสด็จอย่างคึกคัก เขื่อนเจ้าพระยามีโครงการสร้างมาตั้งแต่ครั้งรัฐบาลนายปรีดี พนมยงค์ และมีราคาก่อสร้างถึง ๑๕๐ ล้านบาท ซึ่งจะยัง

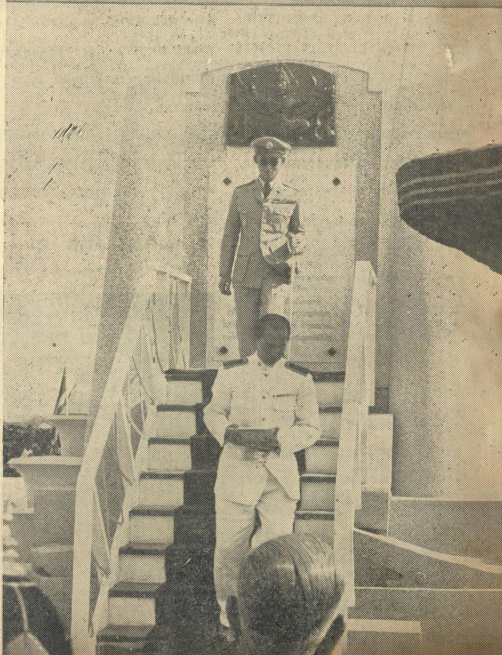
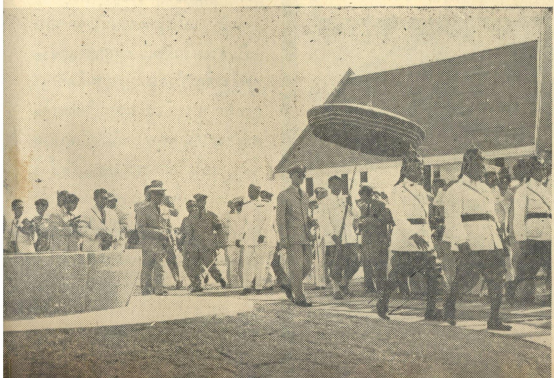

พิธีเปิดเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๑

จบแล้วเสด็จไปจาริกพระนามที่เขื่อน ประชาชนชาวชนบทรวมทั้งชาวพระนคร
น้ำให้การชลประทานเป็นอย่างดี....ภาพโดย “ดาบล้องไท-สปีด”

五

ตอโศก

ตำรวจผู้ซุกหนิม บุคคลยุคนักคนงานที่โลดโผน

(จาก ไท-ราวัน ๘ ก.พ. ๒๕๐๐)

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ เป็นการแสดงให้เห็นประชาชนทั่วไปได้เห็นการกระทำอันหนึ่ง ซึ่งไม่ธรรมดา... มันจะเป็นเหตุการณ์พิเศษที่ดูคล้ายว่าธรรมดา ๆ อย่างหนึ่งก็ตาม แต่มีได้เกิดสิ่งที่เกินกว่าที่ควรทำกันได้อย่างดี นอกจากนั้นแล้ว ความเลื่อมใสอันนี้... สิ่งที่ควรจะต้องเห็นพ้องกันว่า... สิ่งที่ควรจะต้องเห็นพ้องกันว่า... สิ่งที่ควรจะต้องเห็นพ้องกันว่า...

พูดถึงเรื่อง อันธพาลการเมือง ในระยะใกล้สักคนแล้ว ๆ ๆ... หนึ่งคนก็ยังมี... เมื่อ ๒-๓ วันมานี้... พวกนักคนงาน... ซึ่งทำหน้าตาดูเหมือน... หนึ่งคนก็ยังมี... เมื่อ ๒-๓ วันมานี้... พวกนักคนงาน... ซึ่งทำหน้าตาดูเหมือน... หนึ่งคนก็ยังมี... เมื่อ ๒-๓ วันมานี้... พวกนักคนงาน... ซึ่งทำหน้าตาดูเหมือน...

ข้างบนนั้นคือความที่พวกหัวก้าวหน้าคิดว่าบรรดากลุ่มหนึ่ง ยุกลุยเข้าไประดมพวกหัวก้าวหน้า... กรมการรวมแล้วครั้ง... เมื่อเร็ว ๆ นี้... หนึ่งคนก็ยังมี... เมื่อ ๒-๓ วันมานี้... พวกนักคนงาน... ซึ่งทำหน้าตาดูเหมือน... หนึ่งคนก็ยังมี... เมื่อ ๒-๓ วันมานี้... พวกนักคนงาน... ซึ่งทำหน้าตาดูเหมือน...

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ? ข้อนี้ตอบได้ไม่ยากเลย เพราะเป็นที่ประจักษ์แจ้งกันใหญ่ประชาชนทั่วไปแล้ว ว่า กองตำรวจกำลังนั้นขึ้นอยู่กับตำรวจ... เป็นที่ทราบกันดีว่านายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ซึ่งนอกจาก...

รัฐบาลไปไหน ?

๕๐ บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๔

กฎหมายเลือกตั้ง คืออนุญาตให้ตำรวจและข้าราชการลงคะแนนเสียง ที่หน่วยลงคะแนนในบริเวณที่ทำงานคงอยู่ได้ แม้ว่าเขาจะไม่ได้อยู่ที่หน่วยเลือกตั้งนั้น.

บังเอิญเราหนังสือพิมพ์นั้นเวลานับมีบทกล่าวไม่พบ เพราะเขาไม่ได้รับข่าวไว้ จึงทำให้เรากลัสนี้เสีย ที่คุณชวลลองค์นั้น คงมีทุกประสงค์ของกฎหมายหรือไม่ เวียงขี้ถูกกฎหมายบ่มองชีวิตว่า ราษฎรลงคะแนนนอกเสียงได้หนึ่งคะแนนเท่านั้น แต่ใครจะเป็นผู้ตรวจสอบถ้าว่าวคนหนึ่งมีมัลลำนายอยู่ข้างข้อ แต่ตัวมารีข้าราชการอยู่ที่สถานีตำรวจมัลลันตำรวจนั้นยอมลงคะแนนที่หน่วยลงมัลลันโก ซึ่งไม่มีข้ออยู่ ในทะเบียนสำมะโนครัวตามที่คุณชวลลองค์ และไปลงคะแนนที่หน่วยบริเวณข้างข้อซึ่งมีอยู่ ในทะเบียนอีกได้ เราไม่ได้อยู่ไว้ว่า ตำรวจหรือข้าราชการจะเข้าเช่นนี้ไปถูกคน แต่อย่างไรก็ตามเป็นได้ ซึ่งพวกเครื่องแบบได้ก่อการไม่สุจริตมาแล้วเมื่อคราวเลือกตั้ง ขึ้นแทนทกแรงแข็งขึ้นของจังหวัดพระนครกว่าที่แล้วมา ดังนั้นเราเชื่อว่าทางกรมการอำเภอจะได้นำวิธีป้องกันการทุจริตในเรื่องนี้ไว้บ้างแล้ว

บัดนี้ข่าวแปลกในอำเภออุตุสิด ที่ตำรวจไปขอตำรวจสำมะโนครัวมาขานราษฎร ซึ่งรายชื่อไม่เข้าใจว่าเข้าอยู่ในข้อขตกกฎหมายอะไรทำให้อำเภอตำรวจไปปฏิบัติการเช่นนั้น เจ้าบ้านจะไม่ให้หรือจะขัดใจกัน ครั้นไปสำมะโนครัวก็ไม่กระตือรือร้นที่มีอยู่คืออำเภอ กว้างว่าญชที่อำเภอมี คนตายแล้ว ๓ ปี ยังไม่ไปแจ้งทำทะเบียนและบ้านคามเลาในสำมะโนครัวก็ไว้รอจนไปนานแล้ว แสดงให้เห็นว่าการสำรวจเมื่อ ๖ เดือนมาแล้ว ใต้ทำไปพอเห็นพิชอย่างลวกๆ เมื่อขานนั้นใครไปไม่มีคนมาแจ้ง อำเภอถึงคิดว่าคนในขานนั้นยังมีชีวิตอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าคนรู้ทำที่ระลอกข้อไปลงอีก ๔ คนก็ได้อีก ๔ ความพลาคณคนนั้นมีอยู่ทุกอำเภอ และเห็นได้ทั้งอำเภอไม่มีหลักฐานอะไรไปลงข้อเขาออก ได้ทั้งครัวเรือน.

นอกจากนี้ยังมีหลายอำเภอที่ นาย และ นาง ปะปนกัน เห็นว่าเป็นด้วยเวลาสำรวจ ผู้จัดเขียนหัวจดหมายไปก็เลยทำให้เพี้ยนหัวเรา เจ้าเองนามักจึงถึงหัวไปข้อข้อนี้ไปเพราะเสียเวลาทำมหากินของเขา ไปใช้วันเดียวสำโรง เพราะต้องทำคำร้องขึ้น และบางครั้งก็ถือหาพยานหลักฐานไปพิสูจน์อีกด้วย ความพลาคณเลื้อยเลื่อนเหล่านี้เป็นช่องทางที่ช่วยให้เกิดทุจริตได้ง่าย และจะหาหนทางแก้ไขก็ไม่สำเร็จเพราะมีเวลาเพียงอีก ๑๐ วันเท่านั้น ได้มีบุคคลคณะหนึ่งคิดหาหนทางใด วิธีทุจริตลดความ มากกว่าความคิดกรมการอำเภอที่จะคิดแก้ไข เหมือนกับข้าพเจ้าจับตักกะแค้น เราจึงเห็นว่าควรเลือกตั้งในวันที่ ๒๖ ก.พ. นี้จึงมีการทุจริตไปไม่ได้.

ต่างประเทศ.

บรรจุนีท้าวาง: เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วโลกแล้วว่า อังกฤษฝรั่งเศสมี

อิทธิพลอยู่ในกลุ่มประเทศอาหรับ คือ

ตะวันออกกลางหลายศตวรรษแล้ว และเพิ่งจะเห็นเป็นไปก็มีคนชาติฝรั่งเศสซึ่งสองนี้โมคียบัต ประเทศอาหรับเหล่านี้จึงกลายเป็นที่วางแปลกที่ปราศจาก

อิทธิพลทางชาติไป เมื่ออเมริกาเกิดสร้าง 'ลัทธิไอเซนฮาว์' ขึ้นเพื่อขยายเหลือประเทศในตะวันออกกลางในทางเศรษฐกิจและการทหารจึงมีศัพท์เกิดขึ้นใหม่ว่า Filling a Vacuum (บรรจุนีท้าวาง) และหนังสือพิมพ์ใช้ศัพท์นี้เพื่อไปอยู่ทั่วโลกในขณะนี้ ซึ่งก็เหมือนอเมริกันผู้เข้ามาอยู่แคว้นลัทธิไอเซนฮาว์กล่าวไว้ว่า ศัพท์นี้มีไว้ว่าอิทธิพลความหมายเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่น่าอับทราวยกย

ลิปแมนโก้กกล่าวต่อไปว่า เป็นการผิดที่เชื่อว่าอเมริกาได้นั้นนโยบายเช่นนี้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บังคับ หรือ จะบังคับ ให้บรรดาประเทศในตะวันออกกลางแสดงออกมาว่า เราเลือกใครเป็นผู้ปกครองอิทธิพลระหว่างอิสลามกับสหรัฐอเมริกา เป็นการปราศจากกรณีศึกษาและหลักวิชา เพราะนโยบายของประเทศอาหรับเหล่านี้ ไม่ต้องการผูกพันลัทธิชาติหนึ่งชาติใดโดยเฉพาะ และหันมาหาทางต่อสู้ฝ่ายเพื่อให้อาณัติทางอำนาจซึ่งจะช่วยให้ลัทธิชาวอาหรับช่วยมากกว่ากัน กันนี้ก่อนที่อเมริกาจะประกาศนโยบายนั้น นอกออกมา หรืออิทธิพลจริงของประเทศเหล่านี้ให้ลงแต่เสียก่อน เห็นว่าเป็นด้วยความเห็นของลิปแมนเอง จึงมีข่าวว่าอเมริกาจะส่งคณะตุลามาอธิบาย 'ลัทธิไอเซนฮาว์' ให้โดยพิถีพิถัน.

ลิปแมนยังกล่าวต่อไปว่า สิ่งที่เป็นที่หวังได้เป็นอย่างดีที่สุดก็คือ กลุ่มชาติอาหรับในตะวันออกกลางจะไม่เข้าถนัดฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดโดยแท้จริงอยู่เคยๆ กันนี้ที่ระบิกักทักเขาว่า เมื่ออิทธิพลอังกฤษในตะวันออกกลางได้ย่อยยับลงไปเสียแล้ว อเมริกาควรเข้าไปแทนที่นั้นก่อนเขาคงอับทราวยกย เพราะอเมริกาจะเข้าเช่นนี้คงถูกขืนไม่ได้ ก็ด้วยว่าอังกฤษเป็นชาติที่เข้มงวดและแสนยานุภาพเก่าแก่ และเคยปกครองอิทธิพลทั่วทั้งประเทศอาหรับมาแต่ประเทศเดียว มิใช่แต่ทั่วอิทธิพลหมกโอกาสที่ระบิกักทักอิทธิพลในตะวันออกกลางเท่านั้น แต่พบทุกที่ที่อังกฤษสำแดงอยู่เท่านั้น เราไม่ใช่อีกโอกาสให้ชาติใด ๆ สำแดงอิทธิพลไปทั่ว.

(อ่านต่อหน้า ๕๑)

BORGWARD

Isabella combi

บอร์การ์ด อีซabella คอมบี้ เบ็คค่อน แบบ "คอมบี้"

- คันเดียวใช้เงินได้ทุกอย่าง
- เป็นรถใช้งานง่าย มีที่เก็บของอย่างสบาย
- เป็นรถ "สิบอันดับแรก" บรรจุกองได้มากมาย
- บอร์การ์ดคอมบี้เหมาะที่สุดสำหรับเดินทางไกล และ
- ความสะดวกสบาย

บริษัท สยามอากิเด็คซ์ (อิมพอร์ต) จำกัด

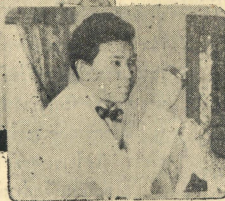
ถนนอู่เตาใต้ แขวงพญาเมธยา โทร. 224387 มีแผนจำหน่าย

จากหน้า ๕๑

(อ่านต่อหน้า ๕๔)

เขยอักษากาพยงกั โสโน เบญ: ศรีอุบล ประภพพญ บุคทอง สุเทพ วงศ์กำแหง

ดนตรีกร้อง
ใหม่..

นิมยรักหวาน..

นิมยรักหวาน

จากงานประพันธ์ชิ้นเยี่ยมที่สุด
ของ • จันทนา •

ลีธรรมชาติ
สวณิล

นิมยรักหวาน... สูงด้วยคุณธรรม
และ... เสียสละ... มีจิตดวงธรรม....

• เนื้อหาดีและแนวของธรรม
ได้กลายมาเป็นท่าแห่งอุปสรรค
กันเขยรักของเขยและเขย
ตกใจชยทั้งสี่....

ร่วมด้วย...
สุพรรณ บูณประพันธ์
มนตรี มุกตประสงค์
กนิษฐ์ ไชยประภา
พันธ์ สุรเกียรติ
สัณหพร มุกตประสงค์
สิงห์ อันเทววิจิตร
ลือท็อก ฯลฯ

เขย

พริ้งนางสาวลิ้นจี่

นี่... ศาสตราเลสิมกมู เรียว...

โปรแกรมต่อจาก "เลื้อยพิชิตศึก"

บุกวิชัยชัย

ชีวิต

ต่อจากหน้า ๑๕

งานปฏิวัติ เขามียศพลเอกชิตชิตวงศ์ว่า
“อากิม ปรัส โคตา”

โมโลคอฟ สหายคนนี้เป็นสหาย
คลอกกลากกับชิตคิม. เมื่อตอนหนึ่ง
สือพิมพ์ฝ่ายปฏิวัติ “ปราชญ์” มีกา
เนกขึ้น โภยสหายร่วมชั้นของโมโล
คอฟคนหนึ่ง ซึ่งมีฐานะดี ออกเงินทุน
๑๐๐,๐๐๐ รูเบิลต่อชิตคิม และมอบ
ให้เขาเป็นเลขานุการหนังสือพิมพ์ส่วน
ตัวบรรณาธิการเป็นหนุ่มชาว ขวัญ
ชายแก่กว่าโมโลคอฟ ๑๑ ปี มีนามว่า
โฆเซฟ กูญสกี หรือชิตคิม โฆ
เซฟ สตาลิน นั่นเอง.

หนังสือพิมพ์ปราชญ์ ฉบับแรกออกออก
มาในปี ค.ศ. ๑๙๒๒ หลังจากนั้นก็ไปงานโมโลคอฟ
ก็ถูกขับและถูกเนรเทศไปไซบีเรีย เมื่อการปฏิ
วัติเกิดขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๑๗ โมโลคอฟก็กลายเป็น
ผู้หนึ่งที่ถูกละทิ้ง เขาไปหาเพื่อนที่ลอนดอนไป
ซื้อหนังสือไปเมือง ไปตรวจการและรวบรวมพล
พรรคทำงานได้ตั้งไปหมดแบบพอ.

พรรคบอลเชวิค มีชื่อในการปฏิวัติ โฆ
เซฟเข้าร่วมได้ และในปี ค.ศ. ๑๙๒๒ โมโล
คอฟได้ช่วยเขาจากลอนดอน ไปเป็นเจ้ากรรมา
ธิการของเลขาธิการพรรคบอลเชวิค ส่วน
เลขาธิการคนหนึ่งที่ คิตตอสถาเลาโฆเซฟ สตาลิน.

โมโลคอฟ ร่วมมือกับสตาลิน
อย่างใกล้ชิด สมบัติที่ได้มาจากตัว
ไว้ และอีก ๕ ปีต่อมาเขาก็ได้เป็นนา
ยกรัฐมนตรี โมโลคอฟเปรียบเสมือน
ของของสตาลิน ใญ่ถูกงานให้แทน
คลอกกระยะเวลา ที่เขานำมากรั้วมทวน
อยู่ ๑๑ ปี คือจากปี ค.ศ. ๑๙๒๐-๑๙๒๑
เขาทำให้ความสามารถของเขา เป็นที่
ประจักษ์ โภยเฉพาะอย่างยิ่งในงาน
ด้านนโยบายต่างประเทศ.

โภยคนหนึ่ง เมื่อสตาลินขึ้น
เป็นนายกรัฐมนตรีคนแรก โมโลคอฟจึง
ได้รับมอบหมายให้ทำงานด้านต่างประเทศ
ทุกข้อไปตามความเชื่อของเขา

โมโลคอฟเห็นว่าการทุกที่แห่งงาน
ของเขาไม่เกิดผลเสมอ และไม่ถ่อง
ส่งสิ่งเลวๆ ถ้าสตาลินยังไม่มรณะ

แล้ว โมโลคอฟก็จะยังคงอยู่ในท่า
แห่งรัฐมนตรีต่างประเทศต่อไป น
อีก...

เขาได้มา กระทรวงของโมโลคอฟ เป็นนักปฏิ
วัติคนหนึ่ง ระหว่างการปฏิวัติโซเวียต เขามียศ
ขุนนาง ไข่มุก เลขาธิการด้านหนังสือพิมพ์
อุตสาหกรรมทหาร แผนกปลา เขามีความใน
ทุนที่มีอันยาก ด้วยเหตุผลที่เขามียศน้อย
ที่เขามียศน้อย เขามียศน้อย เขามียศน้อย
หลังจากอยู่ในสหภาพโซเวียตมาแล้ว ปัจจุบัน
เป็นนักธุรกิจที่มีอันน้อย.

โมโลคอฟยังคงเป็นสมาชิกใน
โปลิตบูโรอยู่ เขาเป็นสมาชิกที่มีอายุ
สมาชิกกลุ่มเขานาวาโรว ทุทหมก
ในเวลานี้ คือเป็นมา ๑๒ ปีแล้ว และ
ก็ยังคงเป็นอยู่ต่อไป ความยาว
สุดท้าย มีอายุเขามียศ ๖๗ ปี
และแม้ว่าเขาไม่ทำงาน ที่เขานัก
คาม แค่นี้แล้ว ยังเป็นกำลังที่เข้ม
แข็งและทรงคุณค่าประโยชน์ของสตาลิน
โซเวียตแล้วเขายังอยู่มาไม่ถึงสองปี...

ทาสชีวิตของเขาคอยไม่เมื่อนัก
และนั่นย่อมหมายถึงวิถีทางที่แต่ละคนจะ
ถนัดใจเองขึ้นด้วย โมโลคอฟคือผู้
ค้นพบแล้วอย่างหนัก และเขาก็พบ
อุดมคติที่มุ่งหมาย เน้นถึงสิ่งใด เขา
ก็มีส่วนอย่างมากทำให้สหภาพโซเวียต
รัสเซีย ประเทศบ้านเกิดเมืองนอนของ
เขา...หนุ่มชาวทิวเขาชาวคิโดคาตาม
ความยาวของทิวเขา กลับกลายเป็นหนึ่ง
แต่ทั้งนี้ทั้งความมักัดกรั้วมาและเดิมไป
ด้วยเขายังเดิมใจจรร... เป็นประเทศ
หนึ่งในโลกยังคงคอย เขามียศด้วยความ
ระบือไป.

นี่คือทางเดินชีวิตคนคนหนึ่ง โภยหนุ่ม
มีนามว่า “วลาเดอซล มิโลคอฟ (สตาลิน)
โมโลคอฟ...”

เจี๊ยมไป.

อควาบาร์เป็นสมาชิก โท-ฮิปปี้ ทิวเขาอาณัติ

๓ เดือน (๑๓ ธันวาคม)	๑๑ ขวบ
๑ เดือน (๒๖ ธันวาคม)	๑๔ ขวบ
๑ ปี (๑๕ ธันวาคม)	๑๕ ขวบ

สำหรับบรรณานุกรมนี้ มีบริการจัดส่งฉบับ หรือคำนำหน้าของ
จังหวัดสงขลาไปรษณีย์สงขลา ไปรษณีย์อำเภอปรางค์กู่เป็นพิเศษ.

ในสนาม

ต่อจากหน้า ๒๐

แรกเขาหนีจากที่ ทำสถิติไปแข่งขึ้น
ซึ่งควรจะได้สถิติของนักกีฬาต่างประเทศ
เทค หรือสถิติ โอลิมปิก คราวที่แล้ว
มาเปรียบเทียบกับสถิติของเขา ของเขา
กับของเราน่าจะใกล้เคียงกันเพียงใด
ไม่ใช่ว่าใครเป็นหนึ่งของทีมเมืองไทยแต่
เขาเข้าไปแข่งขึ้น กับเขาอย่างนี้ ผลที่
ได้คือฝ่ายแพ้อย่างยิ่งเป็น ถัดขึ้นทุก
คราว.

อีก ๗ ปี ในพ.ศ. ๒๕๐๑ หรือ
ค.ศ. ๑๙๖๐ ก็จะมีการแข่งขันโอลิมปิก
ครั้งที่ ๑๗ ณ กรุงโรมอิตาลีอีกแล้ว ผม
อยากเห็นสถิติของเขา คณะกรรมการ
โอลิมปิกของเมืองไทย ควรจะมีบุคคล
สามารถวิ่ง ๆ เขาก็เป็นคณะกรรมการ
เพื่อจะได้เป็นที่ตั้งแถวคณะกรรมการ
ชุดเก่าสมัยที่ ๑ และที่ ๒ กับชุดใหม่
สมัยที่ ๓ ชุดใหม่มีความสามารถ
กว่ากัน กรรมการชุดเก่าหลายคราวที่รู้
กว่าไม่ไหวเสียแล้วก็ควรจะมีบุคคล
อาสาทำหน้าที่ไปแทน เพื่อเป็นกีฬาให้
ที่สนามการแข่งขันบริหารงานด้วย อย่า
ไปพึ่งท่านหนึ่งไป โภยที่คนนั้นก็เหมือน
ระอาของประชาชนผู้สนใจในการกีฬาโอล
ิมปิกของเมืองไทยเลย.

การดีที่หวังของประชาชนคนไทย ในการที่
คณะกรรมการโอลิมปิกของเมืองไทย สมบัติ ๑
และที่ ๒ ซึ่งทางกีฬาไปแข่งขันโอลิมปิกครั้งที่
๑๕ ณ กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน และครั้งที่ ๑๖ ณ กรุง
เมลเบิร์น ออสเตรเลีย หากกีฬาไปแข่งขันโอลิมปิก
กับเขาเป็นกรรมการชุดเก่าของเขาคงได้เสียอย่าง
ว่าผู้ที่เป็นการบริหารโอลิมปิกของไทยนั้นได้ทำ
อะไรไปเป็นประโยชน์แก่กีฬาโอลิมปิกของเมือง
ไทยบ้าง ไม่อย่างนั้นแล้วการไปแข่งขันโอลิมปิก
ครั้งที่ ๑๗ ณ กรุงโรมอิตาลี มันเหลือเกินกว่าหาก
กรรมการชุดสืบตระกูลของพวกเขาก็ไปแข่งขัน
อีกก็ควรจะได้อันดับดีกว่าเมื่อไปแข่งขัน โอลิม
ปิกครั้งที่ ๑๕ และ ๑๖ เป็นแน่แท้ ที่เมืองอิตาลี

แล้วเงินทองที่สนับสนุนโอลิมปิกของเรา ก็คงเสีย
ไปโดยไร้ประโยชน์ เพื่อให้กรรมการไปเที่ยว
เมืองนอกโดยไม่ต้องสมัครเป็นเจ้าเมืองเท่านั้นเอง

เอาละครับผมขอยุติเรื่องโอลิม

นักของเมืองเราแต่เพียงเท่านั้น ขอให้
รัฐบาลชุดที่รัก และท่านคณะกรรมการ
โอลิมปิกของประเทศไทย ได้พิจารณา
บ้างก็แล้วกัน อีก ๖ วันผมจะมาพบคุณๆ
อีก สักวันหนึ่งครับ. ▲

“นายเซ็น”

งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๑๕

ผู้เขียนคดี ร.อ. คนหนึ่งมาเข้ามายื่น
โกล่เกลี่ยของของเจ้าฟ้าวัยแล้ว ก็
ยิ่งทำให้ข้าพเจ้าต้องระวังตัวมากขึ้นอีก
ข้าพเจ้าพยายามหลบหน้าผู้คนที่ที่ท่า
งานที่กระทรวงกลาโหม ในฐานะที่ถูก
เนรเทศจากกองทัพอากาศ มาทำ
งานทางด้านหน่วยย่อยก็ การไปหา
ผู้ที่จะมาหาพบ ก็ประชุมแม่ทัพใหญ่
ก็ตั้งกระทู้ว่าข้าพเจ้าขอเน้น โภยไปพบ
ท่านผู้บัญชาการกองทัพบก ความในเวลา
นั้นก็หมายความว่า สิ่งชั่วร้ายที่เพื่อนฝูง
ที่นั่นคิดขอย หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาเจอ
อยู่ ก็ต้องทราบดีให้ทางเห็นไปยัง
เพราะไม่ทราบว่ามีเขาเหล่านั้นจะ
อนุญาตถามว่า ข้าพเจ้าพบไปไหนมา
ก็ไม่รู้ว่าจะคอยเขาอย่างไร ก็
ตอบว่า ไปราชการทางจังหวัดหรือไป
ราชการพิเศษอย่างก็อย่าทราบถึงกับมี
พนักงานการส่งสิ่งของเขาเหล่านั้น ไป
ได้ เพราะในวงการทหารเมืองไทยนั้น
มันแคบนักก็เลย ไปไหนมาไหนก็ย่อม
ระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะขอย
ความวิกลจริตไม่ได้เพราะไม่ใช่ใคร
เป็นใครในการการณณ์นั้น “พาม
ปอดคย” ขอประเทศชาติ ช่อมมี
ความสำคัญเหนือชีวิตภาพ.

เขียนวันหนึ่ง หลังจากข้าพเจ้า
อดทนมาถึงกรุงเทพฯ ได้ไม่กี่วัน พลท.
“อิม” สนั่นใจข้าพเจ้า ได้สั่งให้
ข้าพเจ้าไปพบที่บ้านของปฏิวัติ ข้าพ
เจ้าไปตามที่นัด (อ่านต่อหน้า ๑๕)

附錄

ยุควิบวับ

รวมดั่งก็ควรจะกำหนดให้ตลอด. โดยรับเอาสิ่งที่ตนชอบออกไปบ้าง ไป
แจ้งให้สังคมทราบ"

ผมเห็นว่าเพราะพุทธโรจน์มาในขณะนั้นคิดว่าให้เปลี่ยนแนวการ
ไปไกลสักเท่าไรก็อยู่ในความสงบ. ปลอบให้สังคมอื่นไม่ยุ่งแต่ให้ค่อยไปว่า
"คนเป็นกบกับคนเกี้ยว พืชก็ไม่มี เพี้ยนฝูงมีมาก ต่างก็หันมา
การมารวมกันทวีปสมัยที่ตนนั้นทั้งนั้น แต่สมัยนั้นมาเป็นเพื่อนคนเกี้ยวที่รู้สึก
ว่ามาคบหาสมาคมกับคนก็มีความรู้สึกอะไร ไม่เคยรบกวนคนเกี้ยวเรื่อง
ทรัพย์สิน ทรัพย์สินนั้น เคยเคยชกก็เคยชกไม่ได้ ใช้ยาสูบเพียงและ
เพื่อเพิ่ม คนไม่ทราบเลยว่าสมันคนพวกนั้น ไม่เคยคิดว่าหมิ่นหมิ่นหากคน
สัณหาเขาเข้ามาในคนเกี้ยวฉันใด และเมื่อรู้ถึงความขัดแย้งก็ รู้สึก
เป็นเกียรติ คนมีปากว่าว่า ความรักที่สมันคนมาดีฉันนั้น ะเป็นความ
รักที่แท้และบริสุทธิ์. คนจะไม่พินิจอะไร. ที่ทางกายและทางใจ. คุณ
รวมกายไปขอสมันคนมาเกี้ยว ถ้าหากเขารู้จักฉันไปไม่สามารรถออกฉัน
ว่ารักฉันก็ ฉันก็แต่จะชอบออกว่ารักและต้องการเขา."

เขามองฉัน ผมไม่ทราบสมันคนทำฉัน ใจคือไม่สู้จะเป็นปกติไม่
รู้ว่าจะชินกับวิถีของสมันคนมาท้าวว่าเสียใจกับความรักของหมอกี้. พอ
จะหวนใจไม่ทันจะรับอารมณ์. นายสมันคนก็กระตักกระตอยถามฉัน
ก่อนอย่างนุ่มนวลว่า.

"เป็นอะไร? เป็นอะไร? เป็นอะไร? เป็นอะไร?"

ผมออกจะความเขม่นและความสับสนวุ่นวายอยากเย็น คอยและทำ
ท่าหากุญ.

"ขอให้นายเชื้อเสียบทระใดให้มาว่า ไม่มีอะไรบอกไว้คงอาทิตยัน ที่
ตำรวจ-เย็น-นายธรรมการทำให้ได้"

นายสมันคนท้าวหน้าสีกเข้าหาผมและละล้งลลางว่า

"ว่าเสียเลย-เสียแท้ พ้อยคนชายนายธรรมการของนั้น ไ้-ทำ-ใคร-
ชายแรงแก่นเกษมให้มาทำใคร?"

"หะ!!" ผมแสดงเสียง "ได้อะไรมาทำใคร? ก็แค่ให้ฉันไป
พูดคนเดียวก็ได้อะไรคนเดียวนี้ ขายคุณหญิงนะเกษมแล้ว นาย
เด็บบนหาผู้ใหญ่ไปเจรจาสุ่อะไร"

ผมพูดก็ไม่ทัน นายสมันคนก็ยกมือขึ้นบอก และลงมือเอียง
ตามธรรมชาติของคนที่เขามองและกำลังจะเป็นลมหวน ในหน้าเปลี่ยน
จากสีเหลืองเป็นเขียวและม่วง ผมมอง ๆ ลงด้วยความเป็นทุกข์ ดังใจจะ
ถามถึงสาเหตุของความวิปริตแห่งหน้า และรู้สึกวิปริตกว่า นายสมันคนอาจ
จะกลายเป็นไอ้เงือกก่อนเทศการควีสมาศ.

และเมื่อต้อง ๆ ลงแล้วนั้นเอง ผมจึงคิดเห็นว่า นายสมันคนไม่ไว้ใจกับผมเป็นข้อ
สี่ แต่ก็ไม่เป็นเหตุมาคือไม่ทราบผมจะมีเหตุผลหรือไม่จึงมาเตือนผมจนจินตนาการได้ใจ
ในการหาเสียงเลือกตั้ง. ▲

๑. บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๓๐

คำพูดของขี้ปากเมมของถูกต้องมาก ด้วยว่าที่ดาดำนั้น รองรัฐมนตรี
ที่ว่าการต่างประเทศอียิปต์ได้กล่าวไว้ ไม่มีช่องว่างในคณะออกกลาง และ
ถ้ามันเป็นหน้าที่ของชาติอาหรับที่จะทำการบูรณการของ ไม่ใช่ว่าคิด
ประเทศอื่นมาทำกับเขาแข่ง นอกจากนั้นเขายังกล่าวว่า แม้กองทหาร
โลกก็จะต้องออกไปจากอียิปต์ เมื่ออียิปต์ได้ถอนทหารออกไปจากดินแดน
อียิปต์แล้วด้วย ที่อเมริกาจะส่งคณะทูตมาอธิบาย "ลัทธิโซเชนิสต์" ให้ยิบต์
ฟังนั้น จำนวนนั้นยังไม่ทราบเลยว่าเมื่อใดจะประกาศไว้บ้าง ดูเหมือนโซเชนิสต์
ได้กำหนดว่า การช่วยก่อกองทัพนั้นจะต้องมีค่าของชาติเหล่านั้นด้วย.

การพูดพล่อยของคัลเลเจอร์: รัฐมนตรีต่างประเทศอเมริกันคัลเลเจอร์

คัลเลเจอร์รัฐมนตรีต่างประเทศอเมริกันคัลเลเจอร์ ไม่แพ้ใคร
แต่การพูดพล่อยปากเมมของเขามานานพอเข้าเท่านั้น
ถ้าไม่พูดพล่อยก็พูดอะไรเป็นปกติ ส่วนนายคัลเลเจอร์นั้นเขามานานในการ
พูดพล่อย ๆ และทำอะไรต่าง ๆ หนึ่งคือฟังพ้องกับขี้ปากเมม "ชอบทำ
ผิดในทางที่ผิดและผิดกลางด้วย" เช่นเมื่อคราวเซอร์ เอนโธนี่เอดลอค
จากคำแห่งนายรัฐมนตรี และแม้คัลเลเจอร์นั้น เขาก็เคยว่าแม้คัลเลเจอร์
และคัลเลเจอร์ก็ดีกว่าคัลเลเจอร์ประการหนึ่ง ซึ่งเป็นการพูดที่เขาไม่พูด
ที่หน้าหน้าฉัน.

เมื่อเร็ว ๆ นี้เองก็ขี้ปากเมมออกมาก ทหารอเมริกันจะปลด
ภายในคณะออกกลางมาก ถ้าไม่รวมกับทหารอังกฤษ และฝรั่งเศส คือ
หมายความว่านโยบายของอเมริกันในครั้งนี้ออกกลางเขินนัก ถ้าไม่มีอังกฤษ
ฝรั่งเศสเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย หนังสือพิมพ์อังกฤษพากันแค้นเคืองมาก แท้
ที่จริงว่า ดูเหมือนเขาไม่พูดอะไรไว้เกี่ยวกับขี้ปากเมมที่มีความหมาย
อย่างไร ข้อที่น่าสงสัยก็คือ คัลเลเจอร์ให้เทียบอย่างพันธมิตรของอเมริกา ใน
เมื่อพันธมิตรควรได้รักษาสันติสน.

หนังสือพิมพ์อังกฤษว่าด้วยลักษณะของคัลเลเจอร์อย่างหนึ่ง จึงทำให้สก
คองเกรสว่าไม่พอใจ เขาเป็นรัฐมนตรีต่างประเทศที่ไม่ได้ มีเขาคัลเลเจอร์
เกิดก่อนอเมริกาเท่านั้น อังกฤษฝรั่งเศสและโลกได้มีความกระตือรือร้น
จากการประชุมการกระทำของคัลเลเจอร์ พวกสมาชิกรัฐสภาของคองเกรสพากันเห็นว่า
ที่สถานการณ์ กระนั้นออกกลางอยู่เพียงอยู่เท่านั้น คัลเลเจอร์นั้นคัลเลเจอร์
อยู่มาเพราะการรวบรัดของเขา ที่ทำให้อังกฤษต้องระงับการออกกลาง
อียิปต์ หนังสือพิมพ์อังกฤษก็บอกกับเขาว่า การนำเสนอกองคัลเลเจอร์ที่
ที่พลาคิดของคัลเลเจอร์นั้น ๆ นี้ ได้ทำให้กองคัลเลเจอร์คิดตามข่าวเคลื่อนไหว
ไหวของเขาคัลเลเจอร์ก็ได้อธิบายไว้ว่า คัลเลเจอร์เป็นรัฐมนตรี
ที่ต่างประเทศที่รู้สึกเท่าใดก็ตาม ก็ไม่ได้สนใจในคัลเลเจอร์นั้นเมื่อสัปดาห์
ก่อน ก็ฉันคัลเลเจอร์อยู่เป็นคู่การเมืองโซเชนิสต์ว่ากันว่าผมเคยอยู่ด้วย
อีก ๔ ปีข้างหน้า. ▲

ปีใหม่แห่งพุทธศตวรรษที่ ๒๕ นี้

สำนักพิมพ์คลังวิทยาบอเสนอสารคดีพิเศษ ๔ เรื่องเอก

คือ

จอมพลเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี

โดย.... ไทน้อย

ท่านจอมพลผู้นี้ เป็นอัจฉริยบุคคลผู้สร้างตัวขึ้นเองด้วยความ
ปรีชาสามารถและอภิบาลอันเป็นอสังหารย์....

เป็นทั้งเสนาบดี นักการทูต แม่ทัพผู้พิชิตสงครามอ
และเสีย..เป็นนักปกครอง และสถาปนาวิศวกรรมผู้สามารถ..
เป็นผู้ป้องกันประเทศไทยจากอำนาจล่าเมืองขึ้น....

นับเป็นชีวิตก้าวอย่างชาวไทย จะถึงศักราช ไร่... ไทน้อย
บรรยายอย่างละเอียดทั้งในด้านชีวประวัติ และเหตุการณ์สำคัญอันเป็น
ประวัติศาสตร์.

ทุกเรื่อง ปกแข็ง เติมนทองขนาดมาตรฐาน ราคาเล่มละ ๓๐ บาท

ความเป็นมา

ของพุทธศาสนาในเมืองไทย

โดย... ประพัฒน์ ตรีธรรมกุล

จากสารคดีเล่มนี้ ท่านจะได้รู้ความรู้ในเรื่องประวัติศาสตร์.... ลัทธิ...
ศาสนาพุทธนิกายเถรวาทศาสนา... อักษรศาสตร์ทางศาสนา.... ปฐมกรรม
ทางศาสนา... จิตกรรมทางศาสนา... การปกครองทางศาสนา... การศึกษา
ทางศาสนา.... ฯลฯ

อย่ากรู้เรื่องพระพุทธศาสนา ให้สมบูรณ์ที่เป็นพุทธ-

ศาสนิกควรอ่าน

ความเป็นมาของพุทธศาสนาในเมืองไทย

ตั้งชื่อได้แต่บัดนี้ที่

วิจารณ์การเมือง

โดย..... "สราภย์"

นักเขียนบทความอาดูโส ท่านผู้นี้เป็นที่รู้จักกันดีทั่ว
เมืองทุกมุม..นานมาแล้วจนถึงยุคปัจจุบัน ปากกาของท่านไม่
ใช่ยาพิษ แต่เป็นปรากฏการณ์ความจริงเพราะท่านยึดอุดม
การณ์ ความจริงเป็นหลักฐาน....

วิจารณ์การเมือง ของ "สราภย์" ทำให้ผู้สนใจวิกฤติการณ์ของ
เมืองไทยเรายกขึ้นได้ประจักษ์แจ้งความดีเลวแท้ไหน... ซึ่งจะถึงยุคเลือก
ตั้งกันใหม่นี้ ตลอดจนความผันผวนในต่างประเทศทั่วโลก

นับเป็นสารคดีการเมืองเล่มใหม่พิเศษ อีกเล่มหนึ่ง ซึ่งด้านกัมพิ์
คลังวิทยาจัดพิมพ์ขึ้นเสนอ ซึ่งทุกท่านไม่ควรพลาด.

อัจฉริยบุคคล ๑๕๐ คน

โดย.... ประกิจษ์ ทองประไพ

คนในโลกที่เขามีชื่อเสียงจนกระทั่งตายไปนับศตวรรษ
แล้ว ก็ยังพึ่งงานของเขายู่ เขาทำงานอย่างไร...?

ผู้เขียนได้เล่ารายละเอียดทั้งรายตัวอัจฉริยบุคคลว่า มีพื้นเพ
กำเนิดมาอย่างไร และวิถีการแต่ละบุคคลอย่างไร... จึงสามารถก้าวไป
สู่ความเป็นอัจฉริยได้

อัจฉริยทุกแขนง ไม่ว่าในทางกรรม อักษรศาสตร์ สถาปนิก
วิศวกร โหร นาฏศิลป์ วิทยาศาสตร์ จะมีอยู่ในหนังสือเล่มนี้อย่าง
พร้อมเพรียง.

สำนักพิมพ์คลังวิทยา ๑๑ ถนนเฟื่องนคร ลีเกิ้ลเลาซิงซ์ พระนคร

สำนักพิมพ์คลังวิทยา ลำขา ๕๕, ๕๙, ๓๖๐ นาคระเขมม พระนคร

५७

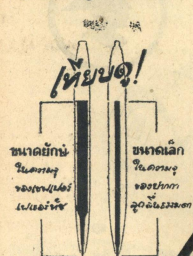
คุณพอจะ: ปากกาลูกสั้น ที่ติดๆ แล้งหรือยัง?

ปากกาลูกสั้น เซฟ
เฟอร์ เฟเธอร์ทัทช์
เขียนโดย ไม่ ต้อง
กดมือแม้แต่บ่อย คุณจะ
พอใจในความ "เบาหวิว"
เมื่อเขียน ด้วย ปาก กาลู
กสั้นนี้... ง่ายคาย... เรียบ
รื่น... และสะดวกยิ่ง

ปากกาลูกสั้น
SHEAFFER'S
Feathertouch

ไฉนได้มหัศจรรย์ ปากกาลูกสั้นธรรมดา
ถึง ๕ เท่าตัว

นี่คือสิ่งที่มหัศจรรย์! ของ เซฟ
เฟอร์ เฟเธอร์ทัทช์ปากกาลูกสั้น
ธรรมดาถึง ๕ เท่า..... คุณถามเรา
เห็นได้ว่ามันเหนือกว่าคนอื่นทั่วไป.

บริษัท มอร์เนียว จำกัด

ปากกาลูกสั้น

SP/14/SC/567

ไท-สิปตา

คิดว่า... เจ้าบ่าวแล้ว เจ้าเป็นลูกคน
เกียจคร้าน... เป็นความรับผิดชอบ
ขึ้นม... เป็นความหวัง และหวังว่าวัน
หนึ่งในอนาคต เจ้าจะทำให้เรามีความสุข
มากมามีใจ."

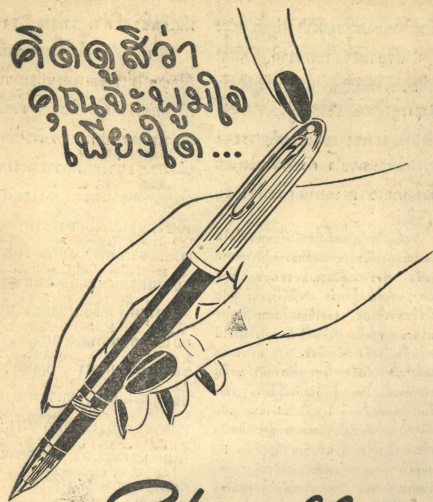
ท่านขุนนางกล่าวแล้ว ก็เอนหลัง
พึ่งพนักเก้าอี้ หลับตาด้วยความสบาย
เพราะคิดว่า บุตรของตนจะรักก็ ใจ
ที่มีโอกาสได้ไปเรียนต่อในเมืองหลวง
แล้วท่านขุนนางก็กล่าวต่อไปว่า วัน
หนึ่งบุตรของเจ้าจะต้องกลายเป็นบุคคล
สำคัญของประเทศ. หรืออย่างน้อยก็
เป็นที่เชิดชว่นักชว. ลูกเอ๋ย เจ้ายังไม่
รู้วิชาอะไรก็ ฐานะของคนที่จะส่ง
ลูกไปเรียนเมืองหลวง ว่ากันทั้งเมือง
เท่านั้น มีไม่กี่คนนักหรอก. เจ้าควร
ระมัดระวังให้ดีมาเป็นลูกของเจ้า."

แต่ท่านขุนนางหารู้ไม่ว่า ภายใ
ของคฤหาสน์ลูกโหลง ไปด้วยพลังความ
ของเจ้า... ความเป็นเด็กที่มาจากใจใหญ่
ในการที่จะได้ไปศึกษาเล่าเรียนใน
ที่นั่น มีสิ่งที่เขาปรารถนาเลย
หากว่าเขาจะได้อยู่เสียไปซึ่งหญิงที่
เขารัก เขาต้องการที่จะเป็นเพียงนาย
ธนากร... มากกว่าจะเป็นบุคคลสำคัญของ
ประเทศ. มันจะมีอะไรอะไร
กับเขา. การที่จะเป็นอะไรไปมีความ
สำคัญเลย. เสนายกหรือคนธรรมดา
สามัญ ก็หาได้มีอะไรแตกต่างกันไม่
เขาอยากทำอะไรสักอย่าง... แต่ก็ไม่
สามารถทำอะไรออกมาได้ เพราะรูปร่าง
ที่เขารักได้รักคืออะไร. พ่อเขาเป็นขุน
นางเคยใช้เนื้ออาวาท ที่ไหนก็ยินยอม
เห็นด้วย... กับความต้องการของเขา
ความเกลียดชังก็เกิดขึ้น. ถูกทำให้
โหลงขึ้นในใจของเขาค้นพบ... นัยยะ
ว่านั่นเป็นมา ในชั้นแรกมันก็เป็นเพียง
อนุชนในใจของเขา... แล้วก็กลายเป็น
แต่ชยชยแล้วจึงออกไป... ชยเคียวกับ
กับชยชยแล้วจึงเกิดความรักชย เขาก็

มีความเกลียดชัง... เกิดขึ้นอีกประการ
หนึ่ง. เกิดขึ้นทุก ๆ สิ่งก็แล้วแต่
เขาอยู่ขณะนั้น. เขาสงสัยว่า คนเรามี
ความจำเป็นมากหรือ ที่จะต้องรัก
ชอบด้วยความยิ่งใหญ่ของศักดิ์นา ซึ่ง
ก็เกิดขึ้นแล้ว. มันก็ไม่ใช่เรื่องไร้อภัย
ใจที่เขาเอามาสนใจไว้. มันทำให้
ชีวิตที่ของมนุษย์ไม่... คิดแล้วเขาก็
อยากจะทำอะไรออกมาให้ถึงฟ้า... ชย
นางก็รักกันหรือ ก็หาได้มีอะไรแตกต่าง
แตกต่างไปกว่าชีวิตอื่น ๆ ของชยชย
ไม่เลย. นัยยะคือความรักของเขาค้นพบ
ก็รู้ดีกว่า... โลกนี้ก็มีคน.

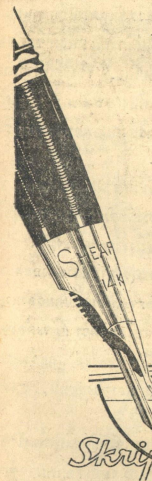
คืนนั้นแม้ว่าอากาศจะค่อนข้าง
เย็น... ก็ยังสามารถทำให้เขาค้นพบ
นอนหลับได้. นัยยะคือเขาเกิด
กว้างอยู่คนเดียว. ในใจของเขาเกิด
ไปด้วยความตระหนักรู้ และความรู้
คิด. คำพูดของพ่อก็ยังคงอยู่ใน
เขา. "เจ้าจะต้องไปเรียนเมือง
หลวง... แล้วในวัยหนุ่ม... อีกสองวัน
เจ้าจะเดินทาง" แม้แต่อย่างนั้นก็ยัง
สิ่งที่เขาไม่อาจหลีกเลี่ยงได้. ดังนั้น
เขายังถูกมานั่งเขียนจดหมาย เพื่อที่จะ
บอกเรื่องราวไปให้หญิงที่รัก... แต่ชย
รักนั้นรัก ๆ ร้อง ๆ อยู่คนเดียว
กาย เพราะไม่รู้ว่าจะเขียนอะไรออก
มา. ปกติเขาเป็นนักวิเศษ... สา
มาจะแต่งโคลงฉันท์พาดพิง... ได้
อย่างคล่องแคล่วว่องไว... แต่ชยนั้น เขา
ไม่มีปัญญาที่จะเขียนจดหมายถึงหญิง
เล็ก ๆ คนหนึ่งได้. นัยยะคือ...
คืนนั้น เขาเสียกระดาษไปสัก ๒ แผ่น
เห็นจะได้ เพราะเขียนผิด ๆ คราวแล้ว
ก่อนจะรู้ว่าจะ... เขาก็เริ่มทบทวนมา
ได้... เมื่ออ่านทบทวนก็ถูกใจจริง... เขา
จึงรู้ว่า... ไม่ใช่มีอะไรยากลำบาก
ถึงเพียงนั้นเลย. มันเป็นเรื่องง่ายที่
ข้อความของชยจะออกมา... ให้เห็น
คืนนี้.

คิดดูสิว่า
คุณจะไม่พอใจ
ไม่ได้...

Sheaffer's

เชฟเฟอร์ สโนว์เกล จดขาว

วิวัฒนาการยิ่งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่มีการ
ประดิษฐ์ปากกาหมึกซึมกวดเพียงครั้ง
เดียวเชฟเฟอร์ สโนว์เกล จะสุข
หมึกได้เต็มค้ำ โดยไม่ต้อง จุ่ม
ปลายปากกา ลงในน้ำหมึกเลย
และปลายปากกาทอง ๑๘ ก.
หรั มีขนาดเหมาะกะบิวิ
เขียนของท่าน

ปากกาหมึกซึมชนิดเดียวในโลก
ที่สุขหมึกโดยไม่ประอะเปื้อน

Skip

บริษัท บอร์เนียว จำกัด

ตามเลต

SPS/1M/BCL 56 T

เศรษฐกิจรู้สึกลัว มันนานไม่ใช่น้อย
ที่เคียวแหละ หัวใจที่เย็นแผลของเธ
คงจะเป็นแผลใหญ่โกล่อกิน เพราะ
เวลาผ่านไปถึง ๒ ปี ก็ยังไม่ทำให้ยาก
แผลที่เกิดขึ้นหาไปได้. แผลที่เกิด
ขึ้นเพราะความรัก จะเอาะไรมาแก้
ษา นอกจากความตาย มันเย็นที่
เก็บค่าเรียนรถบรรทุกของโรงเรียน
มีชั้นน่าวาฬ. อายุของเธอเพิ่มขึ้น
อีก ๑ ปี ทุกๆ สิ่งในชีวิตของเธอได้
เปลี่ยนแปลงไปค่อยเช่นกัน. อะไร
คามที่เธอ แต่สิ่งที่ทำให้เก็บค่า
รถอย่างแท้จริงก็คือ. ชีวิตของเธอ

กลายเป็น นกนัยยั้งขึ้น นั่นคือ มัน
คงแข็งแรงพอที่จะไม่ตกใจลงได้ง่าย
เมื่อเผชิญกับพายุกล่า เกือบค่าสาม
อยู่เสมอว่า พายุในฝันของเธอเต็ม
ไปด้วยเหตุการณ์ มากมายเหลือเกิน.
ในฐานะที่เธอเป็นสมาชิกคนหนึ่งของ
บ้านหลังนี้ โดนเล่าเรื่องเหลือเชื่อไป
จากเหตุการณ์เหล่านั้นได้ แม้เธอ
เหลือเกินว่า เธอจะต้องเผชิญกับมัน
ในวันหนึ่งจนได้. และเธอได้มีปัญญาน

คือปัญญาของแม่แล้วว่า เธอจะต้อง
สู้อย่างดีที่สุด!

เย็นที่ท่านเศรษฐีวาง โคเวก
ลูกสาวของท่าน เข้าไปในห้องสุข
แล้วพูดว่า. "ลูกรักของพ่อ! เมื่อทราบ
ว่าเจ้าสามารถผ่านการศึกษาลำเรียน
มาได้ในอันดีก็ดีสุด พ่อก็ภูมิใจ
เจ้าเป็นลูกคนเดียว ที่ทำให้ข้าชื่นชม
ยินดี และทราบดีแล้วว่า เป็นความ
หวนอนยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของข้าด้วย
ก็เห็นจะไม่ผิดนัก" ท่านเศรษฐีวาง
หยุดพูดลงหทัยชุ่มชื้นทุกข. สาย
ตาขยับขึ้นใบหน้าของลูกสาวตลอด
ลา. แต่สายตาของลูกสาวทอดลง
มาที่ขลุ่ยพวงระนาด ซึ่งขลุ่ยเขียนมี
นปลาย. ท่านเศรษฐีเงยหน้าขึ้นพนควิน
บุตรชายผู้เพี้ยน แล้วกล่าวต่อไปว่า.

"ข้าเรียกเจ้าเข้ามาพบวันนี้ ก็
เพราะขอให้เจ้ารู้ไว้เสียด้วยว่า. ข้าได้
รับหมื่นเอกชายของท่านเศรษฐี โหม
สนไว้ โดยเฉพาะท่านเศรษฐีโหมสน

กับพ่อ เป็นเพื่อนรักกันมาก. และข้า
ได้กำหนดวันแต่งงานไว้แล้วด้วย คือ
วันขึ้นเก้าค่ำเดือนหน้า, คงเหลือเวลา
อีกไม่กี่วัน. ดังนั้นข้าจึงขอให้เจ้า
เรียนตัวไว้. และสิ่งข้าหวังเป็นอย่าง
มากก็คือ. การที่ข้าที่เจ้าไปรับมา
คงจะช่วยให้เจ้าเป็นคนดี ข้าควร
รู้ไว้เสียด้วยว่า ภรรยาที่กระตือรือ
ร้นที่เจ้าพึงสาม. ซึ่งการทั้งนี้ ข้าเชื่อ
ว่าเจ้าไม่มีรู้. จากภรรยาเหล่านั้น
ของพ่อ. แต่อย่างไรก็ตาม. แม่ของเจ้า
ควรจะเป็นคนอย่างที่ดี ในข้อที่เขียน
ที่ข้าไว้"

"พ่อ..." เกือบคำเขยหน้าขึ้น จึง
สายตาขยับขึ้นหน้าของบิดา.

"ข้ารู้..." ท่านเศรษฐีรับจึงพูด
ขึ้นเสียงก่อน ที่จะปล่อยให้ลูกสาวพูดต่อ
ไป. "ตามสมัยใหม่หนุ่มสาวที่จะแ
งานกัน จะต้องรู้จักคุ้นเคยกันเสียก่อน
และข้าก็เคยบอกให้ท่านเศรษฐีโหมสน
รู้แล้ว เพราะรู้จักสามีของเขาในสอง
สามวันแหละ"

"พ่อ..." เกือบคำพยายามจะพูด
แต่ท่านเศรษฐีวางก็รีบพูดต่อไปว่า.

"จงรู้แม่ของเจ้าเป็นตัวอย่าง. เรา
เห็นตัวกันในวันแต่งงานก็เขยหน้า. เรา
มีโอกาสดีกว่าแม่ของเจ้าเป็นไหนๆ."

พูดจบแล้วท่านเศรษฐีวางก็ลุกขึ้น
จากเก้าอี้ เดินออกจากห้องไป โดยไม่
สนใจว่า ลูกสาวต้องการจะพูดกับตน
อย่างไร. ผู้หญิงในทันหะของท่านเศรษฐี
วางก็คิด สิ้นความคิดหนึ่ง. เมื่อผู้ชายไม่
เลี้ยงแล้วก็หมดความสามารถจะปกครอง
ตัว มันจะเป็นสมัยหรือสมัยไหนก็ตาม
ความเป็นผู้หญิง ย่อมไม่เปลี่ยนแปลง
ความต้องการของผู้ชาย ย่อมอยู่เหนือ
กว่า ท่านเศรษฐีวางหัวเราะที่หัว พร้อม
ก็คิดกับนุหรี พังออกไปจากหน้าต่างตึก
เมื่อลูกคิดถึงคำพูดของเอกรภรรยาที่เคย
พูดไว้ว่า.

"เธอจะเป็นสามที่นารีของฉิน
ยิ่งกว่านี้ ถ้าลดความตามใจตัวเอง
ลงเสียบ้าง"

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

สถิติกะเวียง และการลงโทษจากก็มี
ให้หมายความว่า ฆมาจะต้องขึ้นข้อ
วิจารณ์คำพิพากษามองจนเสียขวัญ
เพราะผมได้รับคำแจ้งความ เป็นการ
คอยแทนแล้ว เพราะนั่นคือการกระ
ทำของคนหนึ่งคือผมพิท ใจ ๆ คนหนึ่ง
อยากรู้ว่าอะไร “พ่อค้า” ที่นัก
คนกลางอีกคนหนึ่ง.

ท่านผู้อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ จะมีความ
รอบรู้เกินกว่า ในมิตการนี้ต่างประเทศ หลาย
ด้อย สะดวกขึ้น ในที่นี้ว่า Times, News Week
หรือ Daily Mirror ฯลฯ เพราะฉะนั้นเรื่อง
หนังสือพิมพ์ หนังสือเรื่องนิตยสารต่าง ๆ นั้นจึง
เลือกและวิจารณ์ได้สูง เขาจัดเป็น “วิทัศน์”
เป็น ถ้าหากว่าหนังสือนี้ไม่ได้ตีพิมพ์ ๆ ยาน
เรื่องเขาเอาว่า ถ้าจะเรียกเขาว่า ตราสารหนังสือ
เรื่องนี้ คำความสูงจากเรื่องราวละเอียด ๆ เรื่อง
สั้น ๆ ตราสารนี้ไม่ประจบประสีมันจะดีกว่าว่า เรื่อง
สิ่งนี้ในหนังสือเขาบอกกันด้วยว่า “มี!”

หนังสือรายกาย Metic Pictures
Herald ซึ่งในหนังสือฉบับนี้จะมีหนังสือ
ไทยเฉพาะที่พิมพ์ขึ้น ซึ่งวิจารณ์หนังสือ
เรื่องหนึ่งว่า “หนังสือเล่มนี้ ๓ ที่
สุด คือลงทุนมากที่สุดหนึ่ง” ผู้

แสดงมากที่สุดสอง และหลังน้อย
ที่สุดสาม” ท่านผู้อ่านก็เขาเองก็
แล้วกันนะครับ!

ผมอาจไม่ต้องชี้แจงว่า “ไท-
ซิมพิท” เป็นหนังสือพิมพ์ที่ “วิ-
จารณ์” คือทุกกรณี แตกต่างกับ
หนังสือหนึ่ง (ไทย) รายสัปดาห์
ทั้งหลาย ซึ่งบางฉบับควรจะเรียก
ว่าฉบับ “หนังสือเลื้อย” มากกว่า “หนังสือ
พิมพ์” เพราะเขาต้องการแกะ
แกะเนื้อหว่านในแง่ของ คติการ
“เลื้อย” เขาเขียนสร้าง “คนใจ
แคบ” ให้ “คน” ลงไปอีกตนใจ
และจะเลื้อยต่อไปเรื่อย ๆ คนนี้
เขาใจว่า “ถ้าจะเลื้อยต่อไปแล้ว
ก็จะเป็นสิ่งหนึ่งคือพิมพ์ การเมือง
เลื้อยดีกว่า.”

“ไปดาวพระศุกร์”
และ “ราชินีฝัน”
หนังสือไทยอีกเรื่องหนึ่ง ใจเวลา
สร้างถึง ๑๐ เดือน (แต่จะฉายถึง

ครั้งเกินครึ่งปีแล้วก็ไม่รู้) ไทนัก “ไป-
ดาวพระศุกร์” ของสวัสดิการกรม
ตำรวจ โดย พ.ท.ท. อรรถ อรรถจินดา
“เลื้อย” อันฉวยการสร้าง สั้นคำ
ใช้ซ้ำไปในการถึง ๔ แสนบาท

ผมทราบว่าในเงิน ๔ แสนบาทนี้ มี
อยู่หลาย ๆ อย่างในกติกาย ที่โคใช้ง่าย
ใจใช้ไม่ละ ๓,๐๐๐ บาท สำหรับค่า
จ้าง “ตำรวจ” ๆ ๑๐๐๐๐ บาท
ผมทราบว่า เซอร์ สวัสดิการ
นั้นพิมพ์ขึ้น ยี่สิบสี่ชั่วโมงต่อ
วัน (๒๔ ชั่วโมง) และจะกลืนถึง
หลักสิบไปหรือเปล่า ยังสงสัย.

มีที่รายบอกว่า เครื่องแต่งกาย
แปลกกว่าคน นางเอกเปลี่ยนเครื่อง
แต่งกายทุกครั้งไม่มีซ้ำ (และไม่มีซัก)
ตลอดมาทางโรงอีกคนหนึ่ง ผู้แสดง

เอก ๆ พิมพ์พิมพ์ (นามสกุลอะไรลืม
ไปแล้ว) เน้นน้อย แสงสรวิน, อย
บุญดี, นิตย์ มหาคณ, สุรชาติ ไกร
โลกและคนอื่น ๆ อีกและ.

เรื่องที่สวัสดิการกรมตำรวจสร้าง
เสร็จไปแล้ว. ยังไม่ใช้หรือหรือยังไม่
ออกฉายออกฉายหรือยังก็อาจจะฉาย
ก็ตาม คือ “ราชินีฝัน” แสงสรวิน
วิไลวรรณ วันมพาคินชัย (ก่อนหน้า
จะเซ็นสัญญาบวชีวิตรเกษม) เขาว่า
ชื่อหนังสือเล่มนี้ไม่เหมาะสม ขอย
กล่ายอยู่ ข้างฝ่ายผู้สร้างคือ พ.ท.ท.
อรรถจินดา อยากรู้อยากเห็นนักก็เคย
เพราะไม่บอกให้ใจการค้าสร้าง มัน
เล่นกันไปเสียเปล่า ๆ แต่ข้างฝ่ายผู้ค
ค้านก็ว่า ระวังการฉายไปก่อนเถ
นำ “ชื่อเรื่องมันเลว” พูดพิลึก คำนี

เริ่มฉายวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์

แคปปิตอล

โทร. 20 947
ใช้เครื่องที่ความบันเทิงอันล้น

ตอลิณทงท เมืองสรวงทองวรายัย
ทั่วโลก โด่งดังจากกรรมเป็น
หนังสือเดินทางเข้าเมือง.....
ตามตาชั่งเท่านั้น เป็นทาง
ออกจากเมืองนี้....

สีเทมินิก

เจนี ดาวรายัย

- เวอจินเนีย เมโย • เพลินสาจากิรีเรียร์
- จอห์น เนเดอร์ • เพลินดิวิกรทาวอเมริกัน
- ปีเตอร์ ลอร์ • เพลินจอมตำรวจแห่งโพธิ์พรายัย
- ไมเกิล แพท • เพลินมือพิฆาตจากจิกโก

CONGO CROSSING

५६
